MAGYAR CSERKÉSZ

XIV. ÉVF. 22. SZ. 1933 DECEMBER 1.

SZERKESZTI: *Dr. KOSZTERSZITZ JÓZSEF*

Itta Mikulás!

(Tschik felv.)

Ára 50 fillér

Levelezzünk!

Kedves Fiúk!

Az elmult két hét alatt annyi érdekes levelet küldtetek be hozzánk, hogy mai rovatunkat azokból vett idézetekkel töltjük ki.

P. K. *finn* levelezője a testvériségi ünnepen szószerint ezt irta: „A finn-ugor testvérnapon 21.10.33. a magyar nép es gyermekre üdvözlünk!" — Vajjon mikor tudunk mi finnül ilyen levelet irni? — teszi hozzá joggal P. K.

Egy *észt* fiú, *Edgar Susi*, viszont igy ir: „Okt. 21.-én a mi gimnáziumunkban is megünnepeltük a rokonsági napot. A magyar himnuszt énekeltük észt fordításban. Az igazgató úr maga szavalta el „A mi hazánk"-at és sokat, nagyon sokat beszélt Magyarországról és Finnországról... Most pedig meg akarlak lepni: a Te neved, Farkas, ugyanazt jelenti, amit az enyém, Susi. Mai észt nyelven a farkast *hunt*-nak nevezik, a régi észt nyelven azonban *susi*-nak. *(Finnül is! — Rovatvezető.)*

E. Feri *amszterdami* barátja igy nyilatkozik a Jamboreeről: „Magyarország új haza volt számunkra, nem is éreztük, hogy külföldön vagyunk. Ugy találtuk, hogy a magyarok túlságosan hálásak azért a csekélységért, amit Hollandia értük a háború után tett."

A következőt egy *angol fiú* irta mindjárt a Jamboree végeztével: „Soha nem hittem volna, hogy egy nemzet olyan egységes szellemű megnyilatkozásra képes legyen, mint amilyet a magyarok a mi fogadtatásunkban tanusitottak. Éreztük, hogy nemcsak a cserkészek barátságosak hozzánk, hanem a legkülönbözőbb társadalmi osztályokhoz tartozó emberek is tudtak áldozatokat hozni, csakhogy jól érezzük magunkat... Mikor pedig arra a rengeteg előkészitő munkára gondolok, amit a Ti számotokra a Jamboree jelentett, úgy hiszem, nem elég azt mondanom: köszönöm, gratulálok, hanem ide kellene hozni mindnyájatokat vakációzni. Igazán megérdemelnétek!"

Angolul akar levelezni veletek *J. D. Biggs* 17 éves *angol* rajvezető, valamint *Alister Maysmith Kershaw* 12 éves *ausztráliai* cserkész, aki szenvedélyes bélyeggyüjtő.

Hugaitok számára jelentjük, hogy több *12—13 éves francia* kislány kér tőlünk magyar levelezőt. A címek megkaphatók tőlünk.

Cimünk: Levelezési akció, Budapest, V., Nagy Sándor-u. 6. Hivatalos óránk: szombat d. u. 4—6-ig.

Üzenet külföldi levelezőknek:

E. F. 171. A szép levélért sok köszönet, de a bemutatkozás igazán fölösleges volt. Talán egyszer még együtt dolgozhatunk. — **F. E. 552.** Köszönjük az értékes beszámolót, a mellékleteket visszaküldjük. A levelezőket e helyről felhívhatjuk, hogy küldjenek anyagot kiállításotokra, csak kötelezzétek magatokat irásban, hogy a kapottakat záros határidőn belül visszaszolgáltatjátok tulajdonosaiknak. — **P. K.** A Márton-lap esete a következő rovatban jön, a mait is köszönjük. — **Sz. J. I.** Kéréseidet sorjában igyekszünk elintézni, addig is gratulálunk levelező-őrsödhöz. — **Karcagiak** és **ifj. G. M. Eger.** Címeiteket kiküldtük Amerikába.

Átányi István.

ÉLETMENTÉS

A Főcserkész úr őméltósága 1933 október 23-án életmentésért a következőket jutalmazta a „Jó munkáért" életmentő kitüntetéssel:

FARKAS SÁNDOR 666-os csapatbeli barcsi cserkészparancsnokot, megvadult lovak megfékezéséért;

MIGÁLY LÁSZLÓ 90/ö. csapatbeli budapesti öregcserkészt, úszva végzett életmentésért;

RÁCZ ERNŐ 560-as csapatbeli bajai őrsvezetőt, úszva végzett életmentésért.

ENRILO-nak

a kitünő szomjcsillapitónak, egyetlen kulacsból sem szabad hiányoznia.

Jól cukrozva üdítő és egészséges ital, mely különösen hosszabb túráknál nagy ellenállóképességet kölcsönöz.

Kizárólagosan honi nyersanyagokból gyártja

a **FRANCK HENRIK FIAI RT.**

nagykanizsai és mosonszentjánosi hazai gyáraiban.

MAGYAR CSERKÉSZ

a liliomos ifjúság lapja

Budapest, 1933 december 1.
XIV. évf —— 22. szám.

Mottó: cserkész takarékos

Késő őszön kék ég . . .

A szél a fákról lesepert
minden levelet szerteszét:
Szomorú, letarolt a kert.

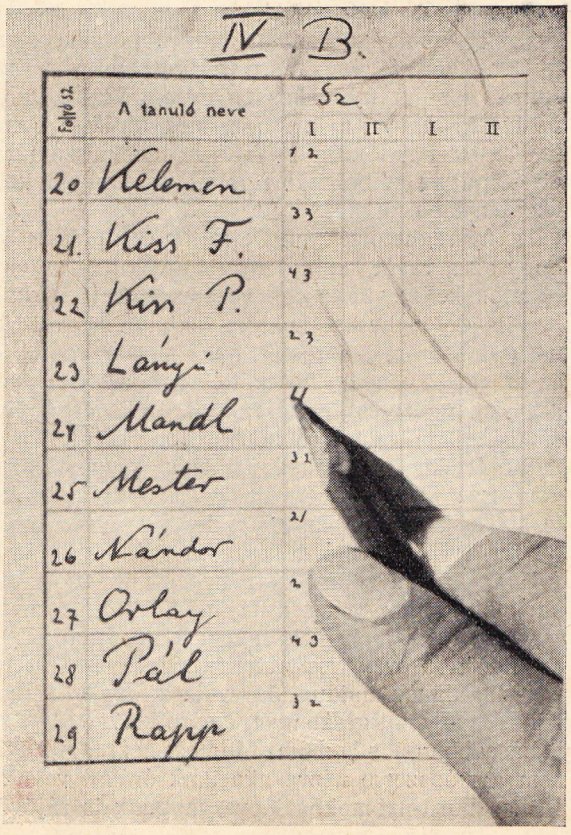
A vígság sípja eltörött —
egy-két bordó-szín galy a fán
s már nem suttog, csak nyöszörög.

Ez már az ősz, ez már a vég, —
De fönn az ég az csoda-kék,
mintha csak tavasz volna még.

Nem gyászol halott levelet,
nem rettegi a zord telet —
*derűsen **mosolyog, nevet:***

Halál fölött az élet,
a tél fölött örök tavasz
s a zörgő víz fölött a lélek . . .

Mihály László.

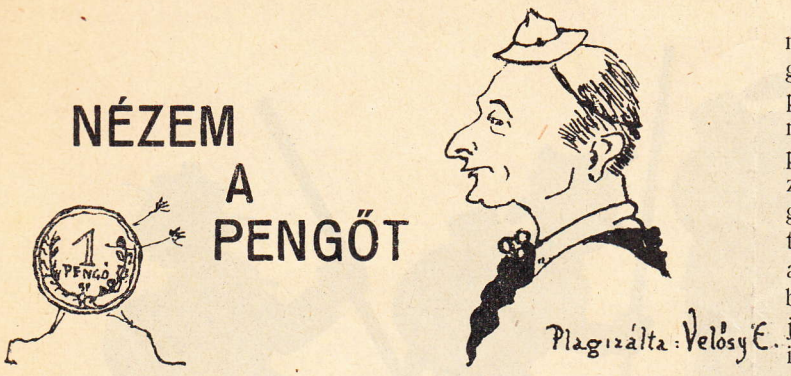
Egy lap a tanár úr noteszéből...

Mennyi könnynek, bajnak, búnak volt legutóbb is okozója ez a notesz, ez a ceruza, és ezek a szekundát író ujjak! . . . Azaz, hogy . . . Igazán ők voltak a szomorúság okozói? Nem a diák maga, akinek rossz feleletei alapján tudatlanságát, hanyagságát, gyenge voltát lemérte egy arra hivatott ember, mérése eredményét a noteszbe be is jegyezte, a notesz adatai alapján a konferencián jelentette s a konferencia ítéletéről az aggódó szülőket „intőcédula" című levélkében értesítette?

Ki mint vet, úgy arat. Dologtalan heteken át szekundát vet, intőkonferencián rovást arat . . .

A notesz ítélete bizonytalan, hiszen ember ítél ott, aki lélekbe nem lát, tehát tévedhet. De benned a bíró: a Lelkiismeret. Ő nem téved. Ránéz a törvényre: „a cserkész híven teljesíti kötelességét" — aztán ítél tévedetlen, csalhatatlan. Ítéletét a lelkedbe súgja.

Cserkészpajtás, a lelkiismereted soha neked szekundát ne írhasson!

Hol láttam e képet, vagy ehhez hasonlót? Hát csakis hasonlót! Illetve hasonlíthatatlanul jobbat! Mert ezt a képet úgy sikerült le-plagizálnom Mártonka mester Souvenir-albumáról, mintha Őkedvessége írna cikket a takarékosság törvényéről most helyettem.

Az igazság kedvéért el kell árulnom, hogy valamelyik ármányos lelkű rajzolóművészünk még Elnök urunkat is úgy rajzolta le a Jamboreen, amint árgus szemmel nézi a — pengőt. A lapba már nem kerülhetett be ez a rajz, mert időközben lefújták a világvárost, de Elnök urunk kijelentette, hogy a gondolat nem rossz, hiszen az egész idő alatt legfőbb kötelességének tartotta a ki- és bemenő pengők szemmeltartását.

És eszembe jutott mindez abból az alkalomból, hogy Öcsi egy délután azzal jött haza az őrsi óráról: Anyukám, tessék nekem adni egy pengőt, hogy abból takarékoskodhassak. Mert tetszik tudni, a cserkész takarékos!"

Nyilvánvaló, hogy ez az Öcsi nagy csacsifüles volt és nem értette meg az őrsvezetője magyarázatát. Mert a takarékosságnak nem az elején, hanem a végén mutatkozik a pengő. S a legveszedelmesebb tévhit az, hogy takarékoskodni csak pénzzel lehet. Ellenkezőleg, a takarékosság sokkal inkább készség és rágondolás a pazarlás elkerülésére, olcsóbb megoldási módok keresésére, jövedelmünk becsületes munkával való növelésére.

Hogy pedig ezt el is hidd nekem, hirtelen beülünk egy testhezálló repülőgépbe, átrepüljük azt a néhány vakondtúrást Soprontól a Genfi-tóig, oda se neki annak a kis kátyúnak, ami Európa és Amerika között már jó ideje akadályozza a bakancskoptatást és hipp-hopp: máris ott vagyunk Detroitban, ahol a világ legnagyobb takarékossági iskolája vagyon. Már tudniillik emberkéz-csinálta iskola, mert egyébként a fölséges Isten alkotta természetnél bölcsebb, aprólékosabb, szebb és tökéletesebb takarékosságot még semmiféle Ádám fia-lánya sem produkált. Ezt a mi iskolánkat úgy hívják, hogy Ford Automobil-gyár. Itt mindenki a pengőt, azaz bocsánat: a dollárt nézi. Sőt nem is a dollárt, hanem a centet. És még annak az ezredrészét is. Ami érthető, mert annál a rengeteg nagy üzemnél minden apróság sokat jelent végeredményben.

Hát nézzük ezt a takarékosságot közelebbről! Persze, csak egyes példákban, mert egyébként hétszám elüldögélhetnénk itten. Ami nem volna unalmas, csak a pilóta sokat kérne a várakozásért s azt a Magyar Cserkész takarékos kiadója már nem vállalná.

Itt vagyunk a végeláthatatlan öntőműhelyben, ahol eleinte igen nagy fejtörést okozott, hogy egyes acéldarabok öntés után nem hűltek ki egyenletesen és ennek következtében meggörbültek. Utólag kellett azután mindegyiket — nem csekély költséggel — újból kiegyenesíteni. Végre a gyár egyik fiatal alkalmazottja kitalált olyan edző-centrifugált, amelyik kiküszöbölte az egyenlőtlen lehűlést és ezzel az elgörbülést is. Nem kellett többet egyengetni és ez négy év alatt 36,000.000 dollár megtakarítást jelentett. Egyetlen gondolat! *Takarékosság a munkával!*

Még érdekesebb az *anyaggal való takarékoskodás*. Az még kismiska, hogy a birtokunkon termett szalmából (némi gumi hozzáadásával) kőkeménységű kormánykerekeket préselnek. Meg hogy az eltört lapátnyélből négy-öt vadonatúj véső-, vagy kalapácsnyelet készítenek. S az elkopott lyukasztókból, fúrókból eggyel kisebb számút varázsolnak elő. Ez nem olyan túlságosan meglepő. De hallgassuk, mit csináltak a fatermelésnél! Az autógyártáshoz többek között rengeteg fára van szükség. Ha másra nem, a csomagoláshoz használt nagy ládákhoz. A szükséglet biztosítására Ford egész őserdőket vásárolt meg. De mindjárt kezdetben kiszámították, hogy száz esztendőn belül az irdatlan rengetegeket is letarolják s az utánpótlással nem érik utól a fogyasztást. Leültek és gondolkodtak. S amit kisütöttek, annak az volt az eredménye, hogy lényegesen megváltoztatták a hagyományos feldolgozási módokat.

A hatalmas törzseket motoros fűrésszel egészen a föld színén vágták le s a fűrészmalomban minden teketória nélkül deszkává hasogatták. Nem nézték, hogy a deszkának a széle görbe. Még a kéreg lehántásával sem töltötték az időt. A deszkák azon frissiben munkaasztalokra kerültek, ahol ügyes asztalos-szabómesterek telerajzolták azokat az üzemben szükséges különféle darabok mintáival. Csak a görcsös, vagy hibás részeket hagyván ki. Ilyenformán majdnem az egész deszkát fel tudták használni s alig volt hulladék. El is érték vele, hogy az őserdők élettartamát legalább 30 százalékkal meghosszabbították. Azalatt már ráér „nőni" az utódság. Természetesen ilyenformán a nagy szárítókemencéket is jobban ki kellett használni, mert a később hulladékba kerülő részeket már be sem rakták.

Te persze azt hiszed, hogy az a hulladék ott rothadt az erdőn, vagy — no nem bánom, kazánfűtésre használták fel. Nem, kérlek, abból 16 méter magas retortákban 583 fokos hő mellett faszenet, gázt és nyers faszeszt gyártottak. A faszénnel és gázzal az erőtelepek kazánjait fűtik. A nyers faszeszből kátrányt, szurkot, kreozotot, methylalkoholt, ethylacatátot és különböző savakat, olajakat nyernek. A szurkot akkumulátorok szigetelésére, a kreozotot talpfák és villamos-póznák telítésére, a többi kimondhatatlan nevű kotyvalékot a műbőrkészítésnél, ércelőkészítésnél, stb. használták fel.

Igy a fának úgyszólván minden porcikája értékké alakul át. Amellett, hogy Ford ezáltal nem szorul idegen gyárakra, a bölcs takarékosság évente 12.000 dollárt hoz az üzemnek. „Idővel még többre megyünk! — biztat bennünket az öreg autókirály. — És mindenki számára lesz elég erdő, ha az emberek megtanulják, hogyan kell azt észszerűen kihasználni!"

De nyeregbetörték ám Detroitban az *időt* is. Észrevették, hogy az a vasút, amin a nyersanyagot és a készárut szállítaniok kellett, ügyesebb vezetés mellett sokkal gyorsabban is dolgozhatna. Diktum-faktum, megvették az egész vasutat szőröstől-bőröstől, azaz mozdonyostól, emberestől és az egész vonalon bevezették a Ford-féle munkatempót: a piszmogás nélküli szolgálatot. El is érték vele, hogy a szállítási időt egyharmadával lecsökkentették. Eddig 60 millió értékű raktárt kellett tartaniok, most ennek egyharmadrésze fölöslegessé vált. Felszabadult egy csomó raktárhelyiség és pénzben annyi, hogy a nyereség csak kamatokban évi 2.2 millió dollár volt.

Hogy azután valóságos pénzben mit tudott Ford megtakarítani, arról egyenesen legendákat lehetne mesélni....

— De mit érdekelnek engem a Ford milliói?! Törődjön azokkal Roosevelt, vagy akárki más! De én szegény ördög vagyok, akinek minduntalan választania kell: moziba menjek-e, avagy sültgesztenyét vásároljak?!

Lassabban, kis komám! Mi most nem a mennyiségre, hanem a módszerre nézve akartunk órákat venni. És a hatalmas Ford-nyomokba lépve, magunk is rájövünk egyre-

másra. Például arra, hogy a takarékosság és a zsugoriskodás nem mindegy. Mert aki sajnálja a pénzt a mindennapi élelemre, vagy szerszámra, könyvre, az lassankint semmiféle pénzt sem tud majd megkeresni. Viszont nem muszáj az embernek okvetlenül habostortát vásárolnia, ha egy kis zsebpénzhez jut. Ilyen rendkívüli igényeket csak rendkívüli munkával szerzett pénzzel elégíthetünk ki...

Hanem tudod mit? Induljunk már hazafelé és útközben törjük azon a fejünket, miben utánozhatná a magadfajta kisember a Detroitban látottakat? Idővel például takarékoskodhatsz olyaténképpen, hogy minden holmidat azonnal helyre rakod. Behúnyt szemmel is menten megtalálsz mindent, amire szükséged lehet. (Különösen reggel, munkábamenet!) És piszmogás minálunk sincs! Age, quod agis! — mondja a római. Ha tanulnod kell: fogj hozzá nyomban és ne szopogasd negyedórahosszat a tollszárad bacis végét. Amint az egyik tantárggyal, vagy egyéb munkáddal végeztél, zofort hozzálátsz a másikhoz, mert a nyujtózkodással, kelletlenkedéssel töltött idő haszontalanul kiesik az életedből. Igy pedig jócskán jut időd játékra, szórakozásra és nem utolsó sorban — segítésre!

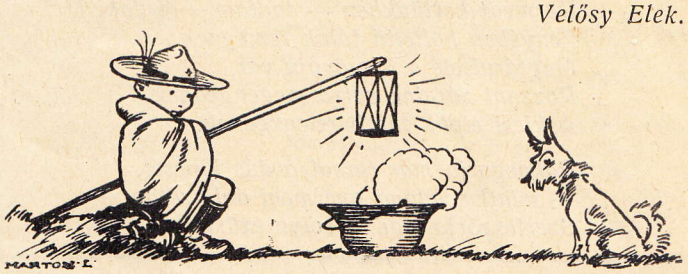
Munkát és pénzt takarítunk meg azáltal, ha kíméljük minden holminkat. Ruhát, iskolafölszerelést, cserkészegyenruhát! Még a táborba hozott konyharuhákat is! És nem veszítesz el semmit. Radirgumit és zsebkendőt se! Ha fityeg a gombod, fölvarrod. Ha kis lyuk ásít a harisnyádon, vagy feslés támad a ruhádon, azonnal jelented Édesanyádnak és nem várod meg, amíg a kár majdnem pótolhatatlan. A gondosan vízhatlanított, állandóan tisztántartott cipő legalább kétszerannyi ideig tart. Könyveidet az év végén duplaáron értékesítheted, ha tiszták, gyűretlenek, tízórainyomok nélkül valók. Az írófolladat használat után megtörlöd. Nem „őseinknek véres kardja" az, hogy „rozsda marja!"

De takarékosan kell bánnod a kezed ügyébe kerülő anyagokkal is. A ceruzát nem ejted le, mert a bele végigrepedezik és faraghatod százegyig! A rajzpapíron előbb egész halványan dolgozz, hogy a rosszát idejében kitörölhesd és ne kelljen eldobni. Kenyérdarabokat, ételt nem hagyunk ott az asztalon. Nemcsak azért, mert azokat állítólag az ördögök összegyüjtik egy nagy-nagy hordóba s a másvilágon a sok megfagyott, penészes vacakot mind meg kell enni. Hanem azért, mert nem becsületes eljárás. Inkább keveset veszek ki egyszerre, hogy a tálban maradt ételt más is elfogyaszthassa. A szappant nem usztatjuk a vízben, mert nem szereti. A cipőkrémmel még akkor sem kell ujjnyi vastagon bekenni a lábtyűt, ha nagyon sáros. Az egyeneslelkű cserkész előbb a sárkefével dolgozik.

És különösen most, karácsony előtt gondoljunk rá, hogy Édesapánk milyen keservesen szerzi meg, Édesanyánk talán még keservesebben osztja szét a pengőt. Nem nyafogunk és nem bosszantjuk őket burkolt célozgatással.

Csak egyetlen esetben nem takarékos a cserkész! Ha segíteni kell és lehet. Ilyenkor nem nézi a pengőt. Mert az Ur amúgy is túlfolyó mértékkel visszaméri nekünk.

Velősy Elek.

A Magyar Cserkész gratulál!

Harmincötezer magyar cserkész nevében szívből köszöntöm *vitéz Farkas Ferenc* vk. őrnagyot, a gödöllői Jamboree vezérkari főnökét, akinek a Kormányzó úr őfőméltósága „az 1933. évi Világjamboree megszervezése körül kifejtett kiválóan eredményes és igen hasznos teljesítményeért" a III. osztályú magyar érdemkeresztet adományozta.

Testvér, láttalak munkában és büszke voltam rád! S ha az ország első emberének megbecsülő kézfogása a társadalom előtt nagynak és elsőrendűnek nyilvánít, ne felejtsd el, hogy 35.000 cserkészfiú feléd csillanó szeme igaz cserkésznek és talpig férfinak tisztel a gödöllői nagy napok óta, amikor nehéz munkában nagynak látott!

Tisztelgek előtted!

LEVÉL ÖCSIKÉHEZ!

Kedves Öcsike!

Nincs igazad. Ha majd úgy komolyan, nyugodtan utána gondolsz, magad is rájössz, hogy mennyire nincs igazad és csendesen szégyenkezni fogsz.

Mert mi is történt? Anyuka a Lonci tavalyi ruhájából ügyes újakkal és nagyon meleg szívvel pompás új ruhát varrt a házmesterék kegyelemből tartott szegény kis árva rokonának. Amikor elkészült a ruha, téged hívott és veled akarta leküldeni a kislánynak. Te mindenáron cserkészruhában akartál lemenni és azt magyarázdad Anyukának, mennyivel szebb és igazibb a dolog, ha cserkészjótettet tesz az ember, mintha egyszerű civil jótett végrehajtásában segédkezik. Mikor aztán Anyuka nem engedte meg, hogy félperces szolgálat kedvéért cserkészdíszbe öltözzél, te pedig durcás lettél és hátat fordítva, mérgelődtél, egyszerűen becsengette a cselédleányt és leküldte vele a ruhát. Igy te kikapcsolódtál a jótettből és nagyon elkeseredett levelet írtál nekem arról, hogy nem érdemes cserkésznek lenni, ha a felnőttek nem értik meg és nem becsülik az embert.

Ejnye, Öcsike, hát te csak uniformisban vagy cserkész? Mint a ruhásboltban a próbára szolgáló fababa, amely mindig olyan állást képvisel, amilyen kabátot húznak reá?... Tudod, a fababa értéktelen; ott a ráhúzott kabát ér csak valamit. De a cserkészruhában nem fababa van; ott az ember: te magad vagy a cserkész és a ruha csak azt mutatja kifelé, hogy ez a gyerek cserkész. De a gyerek cserkész marad akkor is, ha nincs rajta a ruha, vagy kabátján a jelvény.

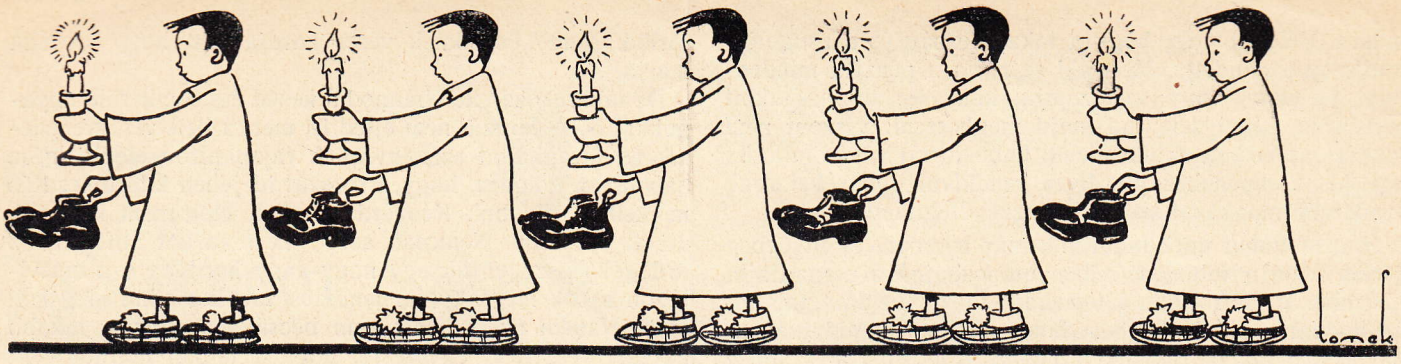
Nem az a cserkészmunka, amit díszbe öltözve, kalapban és az öveden a cserkészkéssel teszel, hanem minden, amit te, a cserkész teszel, cserkészmunka. Mint ahogy nemcsak az cserkészélet, amit az otthonban, vagy táborban, vagy az őrsöddel együtt élsz meg, hanem a te életed minden legkisebb rezdülése is cserkészélet rezdülése. A lélek a fontos, Öcsike, a lélek és az ember; a ruha és minden külsőség csak kifelé hirdetői ennek a belső, láthatatlan, diadalmas cserkészvilágnak.

Mondd meg Anyuskának, hogy nagyon szégyenled magad, mert külsőségben kerested a cserkészetet és egy melegszívű jótett végzésében emiatt nem lehettél segítségére. És igen-igen nagy gyengédséggel csókolj kezet neki, mert ő egyenruha nélkül, igazolvány és jelvény és minden külső jel nélkül ezúttal ezerszer jobb cserkész volt, mint a fia.

Szeretettel ölel

a Magyar Cserkész.

Milyen öröm adni!

Gyermekálom férfitélben

Mikulásra

Álmodtam szépet, álmodtam távolit,
Gyermek voltam bánatos, barna szemmel,
— megsejtettem tán, mi sors közelit —
Simogattam cipőm féltő kezemmel,
S akkor először ablakomba tettem.

Dermedt kertünkben — tudtam — valaki jár,
Fényében holtéltű fáink remegnek,
Megtárul elé a búsjövőjű vár,
Rozzant záraink sorra megengednek,
A kicsi cipők türelmetlenkednek.

Rakosgatja már tarsolya dús kincsét,
— mintha valami gyermeki dal szólna —
Szerteszórja már mosolya ezüstjét,
— mintha káprázatos ispiláng folyna —
S cipőcském telik, megtelik egészen.

S reggel — álmodtam — de így történt régen,
Szemem bánatát öröm könnye mosta,
Valami nagy nyugalom ült a réten,
Mert csomagot hozott az égi posta,
S boldog kisfiú volt, akinek hozta.

Hej, nagy út volt eddig az öreg várból,
— bánatok, vágyak és házak, városok —
Húnyó álmomból ébrednem oly kár volt,
Kár, hisz tündérik a gyermeki álmok.
Adj Isten, férfinek gyermeki álmot!

Dénes Tibor.

PORTYÁZÁS MAGYARORSZÁGON

Hát kérem, nem kell ezen mindjárt megijedni, mert nem arról van szó, hogy holmi tatárok, labancok, vagy törökök portyázzák végig hazánkat... hanem inkább arról, amire bizonyára sok magyar cserkésznek megdobban a szíve: egy új tervről, amelynek segítségével a Jamboreen szerzett sok jó barát és mások is, akik nem jöhettek, de mégis el szeretnének látogatni a gödöllői Jamboree hazájába, tényleg el is jöhetnek.

A Jamboreen járt külföldi cserkésztestvéreink ugyanis többször annak az óhajuknak adtak kifejezést, hogy ezt az országot, annak lakóit és cserkészeit más alkalommal, nyugodalmasabb időkben ismét meg szeretnék látogatni. Sok kedves barátságot szeretnének tovább fűzni, sok mindent, amit csak röptében láthattak, részletesebben megnézni, olyat, amit elmulasztottak meglátogatni, megszemlélni.

Ezekhez járultak azok a nagyszámú levelezők, akik azt sajnálták, hogy nem jöhettek el, de tanácsot kértek, hogy mikor, mi módon jöhetnének el úgy, hogy ők is élvezhessék a magyar cserkészeknek immár világhírűvé vált vendégszeretetét, kalauzolását, láthassák táboraikat és azt a sok érdekességet és látnivalót, amit ez az eddig bizony még csak kevéssé, vagy egyáltalán nem ismert ország rejteget.

Nekünk, magyar cserkészeknek, alig lehet kedvesebb feladatunk, minthogy ennek a sok irányból megnyilvánult óhajnak eleget téve, valamilyen jól átgondolt tervvel és a terv jól megszervezett kidolgozásával álljunk külföldi barátaink elé.

Igy született meg a *„Portyázás Magyarországon"* terve. Ezt az elnevezést jó lesz mindannyiunknak megtanulni és reméljük, hogy ez ugyanúgy közkinccsé fog válni a magyar cserkész-szókincsben, akár a Jamboree, a hike, az őrsi akadályverseny, stb.

Egyelőre csak kísérletképen 1934 nyarára tervezzük a megvalósulást, de ha beválik, nincsen semmi akadálya annak, hogy rendszeresítve, minden nyáron megismétlődjék.

Mellékesen megjegyezve, ezzel a tervvel a magyar cserkészet nemzetközi viszonylatban is úttörő, mert bár olyan egyszerű, mint Kolumbus tojása, mégis valakinek ki kellett találnia és minden valószínűség megvan arra, hogy más országok cserkészei is követni fogják példánkat.

A terv lényege: kellő külföldi tájékoztatás alapján az illetékes cserkészszövetség révén történt jelentkezés után egyes külföldi cserkészek, avagy azok csoportjai a Magyar Cserkészszövetség által kidolgozott „portyázásokra" jelentkezhetnek.

Ezek időpontját, pontos útvonalát és költségvetését részletesen kidolgozva és kellő időben közzétéve leadjuk a külföldi cserkészsajtóban. Különféle időpontokban (június vége és augusztus eleje között) 8—10 napos tartamú mozgótáborozások tervei készülnek el. Ezek az ország különféle részeibe irányulnak, pl.: Balaton, Duna-mente, Alföld, Bükk, Mátra, stb. Utvonalaik úgy vannak összeállítva, hogy különféle közlekedési eszközök igénybevételével, de szép és érdekes vidékeken gyalog is járják végig külföldi cserkésztestvéreink az útvonalat, mindenkor 1—2 nyelvtudó és vezetésben jártas idősebb magyar cserkésztestvérük vezetése mellett.

Utközben a látnivalókat megszemlélik, ezen kívül pedig — és ez talán a legfontosabb és legérdekesebb — ellátogatnak 1—2 napra olyan cserkésztáborokba, amelyeket útba ejtenek és ott együtt táboroznak, játszanak, kirándulnak *veletek* . . .

Azt hisszük, hogy nem lesz olyan magyar csapat és olyan magyar cserkész, aki ne örvendene már előre is annak, hogy a jövő évi nyári nagytáborában egy-két napra ismét üdvözölhet 10—15 külföldi cserkésztestvért.

Pláne ez a vendéglátás semmiféle különösebb terhet nem fog az érdekelt csapatokra róni, mert minden egyes „portyázó" magával hordja tábori felszerelését és sátrát, élelmezésének anyagi részét elintézi a magyar vezető és ennek folytán a vendéglátás leginkább csak arra szorítkozik, hogy ennek a kis külföldi csoportnak *főzni* kell, mert konyhafelszerelést természetesen ezeknél a „portyázásoknál" magukkal cipelni már igazán kissé terhes volna.

Az az érzésünk, hogy ettől a kis áldozattól nem fogtok megriadni és szívesen fogjátok szakácstudományotokat fitogtatni — mikor az még pénzbe sem kerül a mai nyomorult világban.

Persze kizárt dolog, hogy minden magyar táborba jusson ilyen látogató csoport. A Szövetség Külügyi Hivatala, amely ennek az egész tervnek az előkészítője, viszont reméli, hogy minél több magyar csapat lesz abban a helyzetben, hogy április elejére, amikorra az utitervek részletes kidolgozása esedékes, már közölni tudja nyári táborhelyét, annak idejét és abbeli készségét, hogy egy-egy ilyen külföldi „portyázó"' csoportot ellásson.

Ezen kívül a Külügyi Hivatalnak persze arra is lesz gondja, hogy a jelentkező külföldiek közül senki se értse félre a tervet és véletlenül egy „r" betű kihagyásával értelmezze a „portyázást"!

Dr. k. Molnár Frigyes.

A NAGY CIPŐ

BÁBSZÍNHÁZI MIKULÁSJÁTÉK

Szereplők:

Üst Ubul }
Verj Elek } cserkészek.
Mári néni, a viciné.

Utasítás: A babák készítését a Magyar Cserkész 1931. június 20-án hozta. Az 1931. okt. 1. számban Mári néni első bonyodalmát találjátok a fiúkkal. A darab előadható egy asztalon is, de ha rendes bábszínházunk van, úgy a homloklécre egy kis asztalkát szerelünk, s arra teszik le a cipőt, ami egy közönséges félcipőtök. A könyvet úgy adjuk Elek kezébe, hogy a tábláján gumiból hurkát varrunk s ebbe húzzuk egyik kezét. — A krumplit zsákostul teszi a cipőbe Elek, általában a tárgyak fogását, kezelését rövid gyakorlattal elérjük. A szöveget jól kell ismerni, de a játékosok olvashatják, csak ne akadozzon emiatt a darab (gyakorolni!). Temperamentumos játékosnak 4—5 próba elég. Ha máskor adjátok elő, mint Mikuláskor, akkor sem téveszti el hatását.

Ubul (bejön, nyujtózkodik, ásít): Há, há, há. Késő van. Tessék lefeküdni. Én majd virrasztok. Jó éjszakát. (Lefekszik a színpad peremén, alszik, néha hortyog.)

Elek (bejön könyvvel az orra előtt, felalá járkál, nem veszi észre Ubult, dünnyögve magol): Hiába, szép dolog a tanulás, csak egy kicsit elavult. Itt van például az „Anyám tyúkja." Szószerint bemagolandó. Pedig szó sincs róla, hogy az anyámnak tyúkja volna. A valóság szerint módosítva az esetet, az „Anyád tyúkja" lesz a vers címe. Vagy a „keresztmamám kanári madara". De hol van Ubul? Egész nap nem láttam. Ti se láttátok, gyerekek?

Ubul (hortyog egyet).

Elek (észreveszi Ubult): Hohó! Hát így vagyunk! Ez azt hiszi, hogy őrségre állították. Megállj csak! Kibabrálunk veled. Van egy csuda ötletem. (Böködi a könyvvel.) Ubul, Ubul!

Ubul (majd leesik a színpadról, felriad): Hé, hó, mi az? Hol vagyok?

Elek: Csak nyugalom. Kétségbevonhatatlanul itt tetszik lenni. (Könyvét félreteszi.)

Ubul: Szóval álmodtam.

Elek: Hol? Mit?

Ubul: Azt álmodtam, hogy a keresztmamád kanári madara vagyok, egész sárga — tudod, — naphosszat fütyülhettem és nem kellett tanulni. Miért költöttél fel?

Elek: Hát hogy tudsz te ma este aludni? Hát nem tudod, mi van ma?

Ubul: Mi?

Fenomenális!

Elek: Miiii? Hát Mikulás este!

Ubul: Jé! Nem is gondoltam!

Elek: Az van pedig, kéne valamit csinálni.

Ubul: Mit?

Elek: Hát teszem fel, kitenni a cipődet az ablakba, a jó Mikulás telerakja cukorral.

Ubul: Az ám! Mikor még kicsik voltunk, rakta, rakta, de most?

Elek: Ugyan, mit tudja a Mikulás, hogy mi már milyen nagyok vagyunk!

Ubul: De mi fér egy cipőbe, attól akár a falnak mehetek.

Elek: Hát egy nagy cipőt kell kitenni.

Ubul: A bátyám bakancsát?

Elek (megvetően legyint): Kicsi.

Ubul: A papám csizmáját.

Elek (mint fent): Kicsi.

Ubul (dühösen): Hát akkor miféle nagy cipőről szavalsz?

Elek: Hja, tudod, a Fő-utcán a Weisz Manó cipősboltja előtt lóg egy nagy cipő, az volna valami!

Ubul: Fenomenális! Képzeld, milyen képet vág majd az öreg Mikulás, ha csak rakja, rakja befele a cukrot és soh'se lesz tele!

Elek: Az ám! Te meg másnap cukrosboltot nyithatsz.

Ubul (szavalva): Cukorka, csokoládé, finom zserbó, tessék! — Annyi pénzt fogok keresni, hogy akár a világ körül utazhatok. (Táncol.)

Elek: Azt, azt (félre), a Fő-utca és Kossuth-utca sarokig.

Ubul: Mit motyogsz? A sarkokra nem megyek, ott már annyian jártak, hogy talán már forgalmi rendőrök is vannak.

Elek: No jó. Aztán írj!

Ubul: Igen, igen... de izé... hogy is mondjam..., hogy a csudába hozzam el a Fő-utcáról azt a nagy cipőt?

Elek (gúnyosan): Persze, persze, hisz abban akarsz a világ körül menni, akarom mondani a cukorból, amit a Mikulás belerakand.

Ubul: Hát persze, de hogy hozom ide azt a cipőt?

Elek: Oh, az igen egyszerű. Tudod, az a cipő vasbádogból van.

Ubul (elképedve): Vas-bá-dog-ból??

Elek: Abból, abból és mivel szét akar esni, hát ide hozták a szomszéd bádogoshoz, hogy foltozza meg. Kint áll az udvarán.

Ubul: Jé, micsoda szerencse, hiszen valósággal a szánkba lóg.

Elek: Nono, legfeljebb a te pici szádba.

Ubul: Nem a cipő, te mafla, hanem a világ... azaz izé... a világkörüli út! Szóval ölünkbe hull a szerencse!

Elek: Tisztára. Csak át kell hoznod a szomszédból. Jó lesz, ha sietsz.

Ubul: Szaladok. (El.)

Elek (kezét dörzsöli): No ennek jól tele beszéltem a fejét. Ha

Tyűh, de nehéz!

Jaj, drága úrficskám!

elbírja idáig hurcolni azt a vascipőt, hát olyanokat rakok bele Mikulás képében, hogy attól pukkad őkelme. (Fel-alá járkál, nevet.)

Ubul (kintről kiabál): Ajtót! Ajtót!

Elek (szalad): Mi az, mi az? Nyitok.

Ubul (becsoszog, cipővel a hátán): Tyűh, de nehéz. Majd megszakadok. (Leteszi.) Jaj! Hát ha nem mondtad volna biztosan, hogy jön a Mikulás...

Elek (közbevág): Persze, hogy jön, persze. Hoz cukrot, csokoládét, narancsot, fügét (félre) az orrodra.

Ubul: Jaj, de elfáradtam.

Elek: Feküdj le, eredj aludni. (Tuszkolja Ubult.) Ne zavard a Mikulást.

Ubul (ásít): Á, á, megyek már. Jó éjszakát. (El.)

Elek: No most gyorsan munkához. Ilyen vén lapaj és még cukrot akar. Megállj. (Elszalad, visszajön egy zsákkal, seprűvel.) Ez kell neked. (Rakja a cipőbe.) Krumpli, répa, kalerábé! Mind finom csemege! Ha, ha, ha! (Beletűzi a seprűt.) Meg egy seprű a hátadra. (Táncol.) Ubul! Ubul! Gyere, itt volt a Mikulás. Ubul, Ubul! Ejnye, de elaludt! Gyerekek, segítsetek. Ubul. Ubul! (Az egész közönség ordít.)

Ubul (megjelenik, révedezve): Mi az? Mi az? Miért zúg a tömeg? Kívánja esküvőmet?

Elek: Dehogy, te mafla! Itt volt a Mikulás!

Ubul: Lehetetlen. Már elhozta a cukrot, narancsot, fügicét? (Észreveszi a cipőt a seprűvel.) De mi az a seprű? Remélem, csokoládéból van? (Odaér, belenéz a cipőbe, felriad.) Árulás, árulás, becsapott a Mikulás. (Bőg.)

Elek (kezdi kiszedegetni a krumplikat.)

Ubul (észreveszi): Mit csinálsz a krumplival?

Elek (nevetve): Hát visszaviszem a mamának!

Ubul (fenyegetően): Visszaviszed? Micsoda? Hát te voltál a jó Mikulás, te gonosz krampusz? A krumpli az enyém, nesze, ez a tied (elveri a seprűvel).

Elek: Jaj, jaj! Elég, elég!

Ubul: Igy ni, ez a tied!

Elek: De a krumpli, a mamám krumplija.

Ubul: Az az enyém. Te mondtad, hogy a Mikulás hozta, hát nekem hozta, elhiszem s azt csinálom vele, amit akarok.

Elek: De a mamám...

Ubul (fölényesen): Hja, ha elvittél valamit jogtalanul, vegyél másikat. Mire való a zsebpénzed? A krumpli az itt marad. Magasztos szerep vár rád, oh krumpli!

Elek: Jaj!

Ubul: Azám, de rád is. Fogd csak ezt a cipőt és vidd vissza szaporán. (Kiönti a krumplit s a cipőt Elek hátára teszi.)

Elek: Jaj!

Ubul (taszigálja): Igy ni, Mikuláskám. Cepekedjél, cepekedjél.

Elek: Jaj! (El.)

Ubul (gusztálja a zsákmányt): Krumpli, kalarábé, répa, seprű. Hüh, lesz öröm! Odaadom az egészet Mári néninek, a vicinének. Szegényre ugyan ráfér. Igaz, hogy sokat szekált, de ezzel elintézem az öreget. (Kiabál.) Mári néni, Mári néni!

Mári néni (sipító hangon): Mi az, mi az. már megint a cserkészek, késő éjjel és még mindig a cserkészek!?

Ubul (csepegő nyájassággal): Egy kis krumplicska, miegymásocska volna itt Mári néniké, gyögyvirágom, csak nem haragszik meg, ha magának adom. Meg ezt a seprűcskét.

Mári néni: Mi—mi—miit? Nekem—ad—ja? Jaj drága úrficskám. (Nyakába borul, csókolja, Ubul hevesen szabadkozik, végre sikerül kiszabadulnia.)

Ubul: Brrr! (Borzong, el.)

Mári néni: Ez aztán meglepetés! Hogy zavartam mindig a cserkészeket, oszt milyen derék fiúka némelyik! Éljenek a cserkészek!!

Ubul, Elek (jobbról, balról felbukkannak, közrefogják Mári nénit, eszeveszetten táncolnak, tapsolnak): Éljenek a cserkészek, éljenek a cserkészek!

Függöny.

Tóth Sándor.

Imádkozik és búcsút jár az erdő.

Az őszi lomb imásan omlott,
Ravatalt terített nekem.
Én botorkáltam s szórtam a dalt
Vérző szívemből, részegen.

Halvány köd táncolt a réteken.
Egy fa alatt megálltam;
Jóságosan takart levélpalástba.
Ha itt maradnék most fagyott szo-
Többet senki se látna. [bornak,

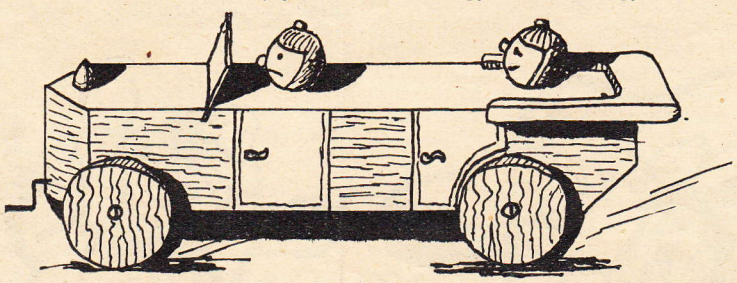
De a falevelek alatt
Lobogna szívem: kicsi öröklámpa!
Én lennék az erdő mosolygó szentje
S a halott erdő hozzám
Búcsúra járna.

Puszta Sándor.

FILLÉRES AUTÓ ÖCSINEK.

No hát, a Katibaba ágya elég tűrhetően sikerült! Akadt ügyes ember, aki még menyezetet is készített hozzá világoskék-mintás fehér batisztból. És még a matracot se anyussal csináltatta meg, hanem megleste a kárpitost és utánacsinálta. Brávó!

Most aztán Öcsi van soron. A mostani száguldó világban nem szégyekezhetünk lovasszekérrel, hanem autót csinálunk, jó? — Igy sem biztos, vajjon nem repülőgépet reklamál-e majd a reményteljes csemete.

Sok teketóriát nem csinálunk. Hiszen a gyereknek nem sok kell. És minél drágább a játék, annál nagyobb baj, ha elrontja. Márpedig elrontja, akár tíz pengőbe került, akár tíz fityingbe. Az utóbbi eset a miénk! Ami hiányzik, azt pótolja majd a kisöreg fantáziája.

Veszünk egy darab lécet. Húsz centi elegendő. Legyaluljuk, elől hegyesre, hátul a rajzon látható formájúra faragjuk, üvegpapírral símára csiszoljuk. Hátul — az összehajtogatott tető ábrázolásaképen — U-alaku darabot vágunk ki lombfűrészfából. És megfelelő viaszkosvászon darabkát ragasztunk rá, ha van. Ha nincs, befestjük feketére. A védőüveget úgy csináljuk, hogy vékony sodronyból elkészítjük a keretet, szintetikonnal bekenjük és egy darabka cellofán-papírt símítunk rá. De nehogy ráncos legyen! Elől, a hűtő csavarját sárgaréz-kárpitosszegből remekeljük, a „kurbli" valami keményebb sodronyból adódik. Az ajtókat vagy csak ráfestjük, vagy vékony bádogból kivágjuk (de nem anyus kézimunka-ollójával!) és apró sárgarézszögekkel odaerősítjük.

A négy kereket vagy lombfűrésszel vágjuk ki, vagy valami kiselejtezett játékról szereljük le. Csavarokkal, forgathatólag, erősítjük föl. Ha van otthon ezüst-bronz, avval befesthetjük.

Most jön a java. A kocsivezető, meg az utas. Akad a mindenesfiókban talán két nagyszemű fagyöngy, amik valami lámpaernyőről szakadtak le. Ha lakkozottak, akkor egy ideig spirituszba kell áztatni, különben nem festhetünk rajta. A rongyocskával leszárított golyóbisokon az autó-sipkát tussal, a pofácskákat vízfestékkel készítjük. Amikor megszáradtak, egy alkalmas, hosszú szeggel a helyükre erősítjük. Célszerű a hozzávaló lyukat kissé előfúrni.

Magát az autó testét legjobb szép pirosra festeni. Az Öcsiféle ifjak szeretik a szép, élénk színeket.

Pénzt pedig nem kérünk anyustól semmire. Inkább összeáll az őrs és csinálunk több autót. Akkor alig pár fillérbe kerül.

Jön a Mikulás.

Ahol sok fiú él együtt, megtelepszik közöttük a mosolygás és ilyen helyen aztán az egész élet mosolygós és derűs. Amint futnak az évek, mint a mindegyre vissza-visszatérő hosszúfarkú üstökös, úgy merülnek fel évről-évre romantikus, kedves ünnepnapok és mögöttük, mint az üstökös uszálya, rajzik egy csomó tréfa, kedves szokás, amelyeket nagy készülődéssel várnak, mindig újabb, váratlan színekbe és formákba öltöztetnek és utána hónapokig mesélgetnek róluk. Igy születnek a kollégiumi tradíciók.

Mikulás bácsi ünnepe heteken át lázban tartja a kedélyeket.

A kollégium Mikulását a „nagyhatalmak" rendezik: igazgató úr, Atya, Berta néni. Évről-évre más időben, más formában jelenik meg a fehér szakállú öreg Mikulás és a nép hiába szimatol, találgat, hallgatózik és kutat, eddig soha nem sikerült leleplezni előre a titokzatos terveket.

Volt úgy, hogy a reggeli ébresztőnél mindenki az éjjeliszekrényén találta a kis csokoládé-krampuszt és mellette minden képzelhető jóval bélelt vörös zacskót, no meg a rosszak a suhogó virgácsot. — Máskor meg gyanutlanul lefeküdt este a nép; aztán mikor a legédesebb az álom, egyszerre megnyílt a háló ajtaja, kívülről vérfagyasztó lánccsörgés hallatszott, aztán nehéz léptek közeledtek lassan, lassan, idegfeszítő lassúsággal... Egyszerre megjelent az ajtóban a nagy bundás, nagyszakállú Mikulás; kosarát a válláról lekanyarította és megállt a hálószoba közepén. Mögötte pedig feketén, mint lázas álmok réme, hosszú nyelvvel, vörös szarvakkal, vállán csörgő, nehéz lánccal, kezében hatalmas virgáccsal besurrant a Krampusz... Aztán Mikulás bácsi beszélni kezdett. Sorra rendelte maga elé az ágyból rémült szemekkel előbújó fiúkat és rájuk olvasta gonoszságaikat. (Hogy tudott mindenkiről mindent! Csodálatos!) Parancsára a Krampusz szedte elő a kosárból a gondosan elkészített ajándékokat, a rosszakra pedig ura és parancsolója utasítása szerint jó csípőseket húzott a suhogó virgáccsal. Srác bizalmaskodni kezdett és mindenképpen be akarta bizonyítani, hogy neki nem imponál az éjszakai látogató, de aztán ugyancsak torkára forrott a konfidencia, mert a Krampusz úgy ellátta a baját, hogy még másnap is sziszegve tapogatta. Ajándékul pedig mindössze egy rozsdás nagy lakatot kapott a szájára. Ma is őrzi és ötven év mulva elmélázó szemmel fogja majd mutogatni az unokáinak: Hej, tudjátok, mikor a nagypapát a kollégiumban elverte a Krampusz!...

Volt úgy aztán, hogy a szépen kitisztított cipőket sorba kellett rakniok a folyosón és reggelre minden cipőben ott díszelgett a Mikulás-csomag. — Máskor meg Atya szigorú arccal, mord szavakkal hirdetett népgyűlést az ünnep előestéjén és míg folyt a nép gonoszságairól szóló, komor hangulatú beszélgetés, egyszerre kivágódott a társalgó ajtaja és mintha égből pottyant volna, ott állt a megriadt fiúk között a vigyorgó Krampusz... Szóval minden esztendő más formában hozta el a Mikulást és mindig lázas találgatás folyt már jóelőre, hogy hát az idén, hogy lesz majd...

Minden fiúnak legfőbb vágya meglepni a titkos éjszakai látogatás előkészítőit és leleplezni őket akkor, amikor legnagyobb munkában vannak. De a „nagyhatalmak" változó taktikáján eddig meghiúsult minden leleplezési kísérlet.

Legutóbb a Csibészklub vette kezébe a dolgot.

Gyűlést tartottak, ezúttal a tornaterem sarkában. Pursi előzőleg megkérte igazgató urat, hogy nagy elfoglaltságára való tekintettel ezúttal ne tudjon megjelenni a gyűlésen, így hát félelem nélkül szövögethették az összeesküvés szálait. Hosszú gyűlés volt, nagy szomorúságára Dódinak, a kulinak, aki két ízben is kénytelen volt újabb cukorszállítmánnyal előrukkolni, hogy így a gyűlés érvényességét biztosítsa.

Megtárgyaltak minden lehetőséget. Csavaros diákésszel megpróbálták beleképzelni magukat a felnőttek ravasz fondorlataiba és kisütni előre, hogy milyen lehető új formát hozhat idén a Mikulás-nap. Kiosztották a szerepeket és amikor előbújtak a tornateremből, a szemükben csak úgy ragyogott a huncutság. Emberileg elképzelhetetlen volt, hogy akármit próbálnak is a nagyhatalmak, mindenütt szembe ne találkozzanak a Csibészklub intézkedéseivel.

Ötödikén délben Igazgató úrtól kis cédula érkezett a Vezérhez. Csak ennyi volt rajta: Aki megfogja a Mikulást, egy kiló töltött csokoládét kap.

Ötödikén déltől kezdve a klub minden tagja egy kiló töltött csokoládé boldog tulajdonosának érezte magát. Anti délután már el is adta a csokoládéja felét Buncinak, a mujkónak egy jóképű ping-pong-ütőért; az ütőt vacsora előtt Atya el is kobozta Antitól, mert a studium alatt a kis Szunyog fején próbálta ki a ruganyosságát és erejét. Szunyog sírt, Anti pedig sajnálta a fél kiló csokoládéját.

Elközlegett az este.

Sioux-indiánok ügyességével helyezkedtek el mindenfelé a Csibészklub kémei. Éles szemek figyelték igazgató úr lakását, Atya szobáját és Berta néni birodalmát. De kémek álltak a portán is, meg a gazdasági kapu fölött, úgy, hogy a klub tudta nélkül senki és semmi nem mozdulhatott.

Nem is mozdult semmi.

Sehol egy parányi jele annak, mintha a nagyhatalmak valamire készülődnének.

Lezajlott a vacsora. Semmi. Utána a nép végigélvezte a főiskolások Mikulás-vacsoráját. Sok kedves tréfa volt, zene, mókák, sok-sok nevetés. Megjött a Mikulás is, minden vendég-professzornak, minden előljárónak és minden főiskolásnak hozott szellemes, tréfás ajándékot. Tíz óra elmúlt már, mire a móka befejeződött és a fiúk esti imára indultak. Lefekvési művelet a rendes menetrend szerint. És még mindig nem történik semmi.

Stubi végigfutotta a hálókat és kiadta a klubtagoknak a jelszót: lefeküdni, ébren maradni. Ha Atya elment, találkozás az első mosdóban!

Elcsendesedett minden. Atya leoltotta a villanyt, elbúcsúzott a néptől és a szobájába vonult, hogy az estére maradt breviáriumot végezze. „És az édes álom pillangó képében elvetődött arra tarka köntösében..."

Halk szöszmötölés. Csendesen nyílnak a hálószobák ajtai, hálóinges és pizsamás fiúk lopakodnak ki belőle. Együtt a klub a mosdóban, csak Stefi és Dudó hiányzik. Őket a nagy várakozásban meglepte az álom és vaj' ki tudna életet verni egy egész napi rosszalkodásban kifáradt, alvó diákba? Hagyták őket.

A kémek újra szétoszoltak és elfoglalták helyeiket. Minden pillanatban menekülésre készen, feszült idegekkel figyeltek. Fél tizenegy lett, aztán tizenegy, fél tizenkettő, és még mindig nem történt semmi. Igazgató úrnál ég a villany még, Atya szobája is világos. Ezek még virrasztanak.

A kémek kezdenek laposakat pislogatni. Nehéz ám éjszaka, csendben, hang nélkül virrasztani és figyelni óraszám olyanokat, akik nem akarnak semmit csinálni!

Háromnegyed tizenkettőkor Atya átmegy Igazgató úrhoz. Aha, most!...

Atya pár perc mulva visszatér, bemegy a szobájába és eloltja a villanyt. Hm. Mit jelent ez?

Éjfél. Juj, csak nem igaz az a sok kísértet-história, amelyeket Igazgató úr éppen az elmúlt pár nap alatt mesélt nekik? Nem volna jó, ha didergő, álmos virrasztás és őrködés közben még valami jól kifejlett kísértet ugrana az ember nyakába!... Jó volna már lefeküdni!

Fél egy felé Igazgató úr kijön a szobájából és lassú léptekkel sétál át a fiúk folyosójára. Huss! Mint a megriadt egerek osonnak szerte a fiúk, lélekzetrabló menekülséssel futnak be a hálószobába és gyorsan ágyba bújnak. Igazgató úr sorra járja a hálókat. Kezében kis villanylámpa ki-kinyitja a szemét és a kis fénykör végigfut az ágyakon. A klubtagok hunyorogva, buzgón szuszogtak. Igazgató úr mosolyog. Kisöcsinek nem volt már ideje az ágyába bujni, ott hasal a földön és a szíve a torkában dobog. Juj!... A fénykör eléri az ágyát, kis ideig megpihen rajta, aztán lassan lefelé konyul és egyenesen belevilágít a rémült fiú szemébe. Aztán játszani kezd. Hosszabb, rövidebb időre kikihúny, bizonyos szabályossággal... Ahá! Morze-jelek! Öcsi figyel... „Jöjj a folyosóra! Jöjj a folyosóra..."

Feltápászkodik és mint akit nagy gonoszságban tettenértek, ballag ki a folyosóra.

— Hányan vagytok fent? — kérdezi Igazgató úr.

— Kérem... Én... Mi... Igazán csak...

— Hányan vagytok fent?

— Az egész klub. Csak Stefi, meg Dudó alszanak.

— Menj csendesen és hívd a fiúkat a társalgóba.

Pár perc mulva együtt a banda. Pislognak, zavartan topognak, titokban egy-egy ásítást nyomnak el és igen-igen rosszul érzik magukat.

Igazgató úr leül az olvasó-asztal sarkára és csendesen kérdi: — Akartok egy jó heccet csinálni?

A szemek felvillannak. Szidást vártak és helyette éjjeli kaland ígérkezik! Hisz ez nagyszerű! Egyszerre körülveszik és szemükben ott ég a várakozás.

— Tudtok nesztelenül járni, mint az árnyék?

— Tudunk.

— Jó. Akkor nagyon csendesen belopóztok a hálóba és kihozzátok az ágyak alól mind a cipőket. De senkit fel ne ébresszetek!

Negyedórai munka. Végre ott sorakoznak a szépen kitisztított cipők a könyvtárszekrény előtt. Csak Dódi szeretné az övét nagy-nagy szégyenkezéssel elsüllyeszteni valami jótékony rejtekhelyre. A gonosz férfiú este nagy izgalmában nem tisztította ki a cipőjét és az most úgy szomorkodik fényes társai között, mint egy csámpás sarkú Hamupipőke. Dódi rákvörösen rágja a körmét. Igazgató úr ránéz a cipőre, de egy szót sem szól. Rossz jel!

— Stubi, menj a szobámba Lacival és hozzátok el az asztalon levő nagy papírdobozt!

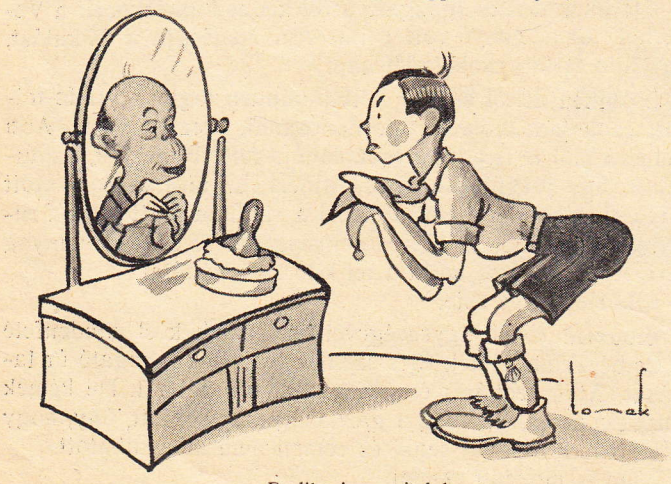
Megérkezik a doboz. Akkora, hogy egy mujkót el lehetne bujtatni benne. Amint hozzák, titokzatosan zizeg, suhog. Jaj, mi lehet benne!

— Most tömjétek ki a cipőket papírforgáccsal. De jó alaposan.

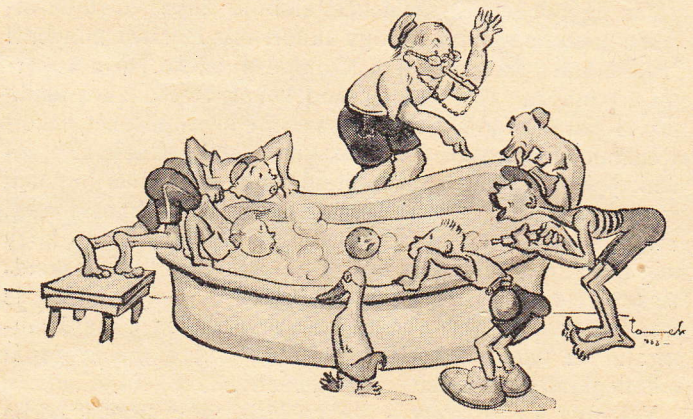
A doboz finomra vágott papírforgáccsal volt tele. Jó félórai munka, míg az összes cipők megkapták a maguk töltelékét. Fél kettő felé jár.

— No most Kisöcsi és Jenő másznak fel a szekrény tetejére. Igy. Vigyázz, te, nehogy lepottyanj! Most szépen adogassátok fel nekik a cipőket. Rakjátok őket sorba fent a szekrény tetején.

Kitörő, vad vigalommal dolgoztak a fiúk. Csupa gyönyörűség volt elképzelni, hogy holnap hogy fog bámulni a nép, ha felkelve, nem találja a cipőit, és ha majd nagy keresés után a társalgóban a könyvtár tetejéről kell külön expedícióval lehozni őket!... Jó vadászat! Kitűnő vadászat!

Dudika jourra indul.

mujkók téli vízipóló-csatája.

Mire az utolsó cipő is felkerült a szekrényre és Kisöcsiék leszállhattak a helyzet magaslatáról, minden vigalom és izgatottság ellenére majd leragadt a szemük az álmosságtól. Szép, szép a Mikulás-tréfa, de éjjel két óráig fent lenni, dolgozni, mégis sok egy érző kebelnek. Tártorogva, nagyokat ásítva állták körül Igazgató urat és magában mindegyik azt gondolta: Jaj, csak ne rendelne semmi újabb munkát, hogy ágyba bujhatnék!...

Igazgató úr gondolatolvasó. Mert csendesen csak annyit mond: No jó. Ezt elvégeztük. Most aztán sipirc az ágyba és két perc mulva minden gyerek mélyen aludjék.

Igy is történt. Félálomban minden gyerek csendes diadallal gondolt arra, hogy idén ők voltak a Mikulások és nemcsak meglesték, hanem egyenesen ők csinálták végig az ünnepi éjszaka titkát.

Igazgató úr pedig csendes mosolygással lement a lépcsőn és benyitott Atya szobájába.

*

Másnap reggel óriási zsivaj, zavar, felfordulás volt. Nagy vadászat indult meg az eltűnt cipők után s legbuzgóbban és a legváltozatosabb helyeken a Csibészklub tagjai nyomoztak. Végre Bandi, a szelíd, felfedezte a könyvtárszekrény titkát és megindult a kultúrhistória legszörnyűbb cipő- és papírcsatája. A Csibészklub hangos szóval szidta azokat az emberi érzésből kivetkőzött szörnyetegeket, akik az ember cipőjébe nem átallanak papírt dugni.

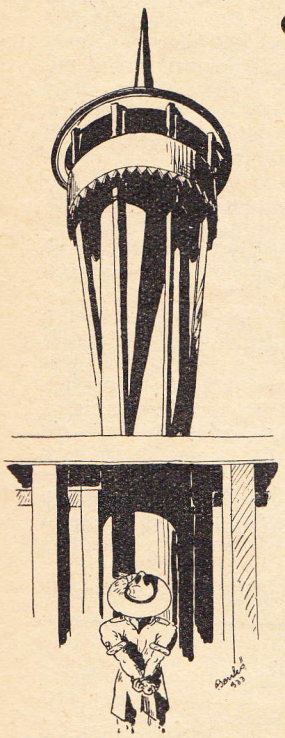
*

Aztán jött a csattanó.

Reggeli imáról lemenvén a tanulókba, minden fiú asztalán ott áll a Mikulás-csomag, krampusszal, virgáccsal, minden jóval felszerelve. Dódi csomagjában egy doboz Schmoll-paszta volt, meg egy cipőkefe. A klub többi tagjai pedig ismeretlen szerzőnek „Füstbement kiló csokoládé" című versét találták a szépen feldíszített kis zacskóban.

Nem is próbálom ecsetelni a kárvallott arcokat. A közhangulatot Stubi fejezte ki legékesebben szíve mélyéből feltörő sóhajjal: Kitólt velünk az Igazgató úr. Halálrafárasztott és amikor végre lefeküdtünk, akkor jött a Mikulás!

Anti pedig még ma is tartozik egy ping-pong-ütőért Buncinak, a mujkónak. Fél kiló csokoládéval.

CSERKÉSZ-FIÚK ÍRÁSAI

A vándor.

Egy hideg, fázós őszi estén
Fáradt vándor jött hozzám
Pihenést keresvén.
Arca szelíd,
Szeme rám nevet,
Ugy érzem, ő az,
Ő az, kit lelkem keresett.

Ruháján por,
Arcán szenvedés,
Ő az, Ő a vándor,
Kit keres millió könny,
Millió szenvedés,
Én kitárom szívem ajtaját,
Elkészítem helyét,
Hová lehajtsa töviskoronás,
Drága szent fejét.

M. J. 596.

Cserkészszellem az életben.

Rendőr az utcán.

A Lánchíd budai oldalán járok. Még távol vagyok az Alagúttól, de feltűnik, amint épen előbukkan egy fehér bottal tapogatódzó vak ember az Alagút torkolatánál. S amint itt botorkál, nem veszi észre senki, én még nem érhettem át a túloldalra, de nini, már mellette van a forgalmat irányító rendőr, az erős déli forgalom dacára is karonfogja s lassú tempóban kezdi vezetni a túloldalra és levezeti addig, amíg biztonságban nincs. Mindezt olyan szeretettel és szívesen teszi, mint aki egész életében csak ezt teszi.

Más alkalom. Nagy ünnepség van az Országház előtt. Hármas rendőrkordon zárja el a nem meghivott közönséget a belső köröktől. Ők csupán kívülről szemlélhetik az ünnepség lefolyását. A cserkészek szabadon mozognak és résztvesznek a rendezésben. Az ő segítségüket szívesen fogadja mindenki, a rendőrök is szívesen működnek velük. Én persze civilben szemlélem a benn folyó mozgást. Önkéntelenül is megjegyzem, hogy cserkésztiszt vagyok, de igy nem nézhetem végig, csak ilyen távolról foghatom el egy-egy mozzanatát a bennfolyó eseménynek. Észre sem veszem, egyszerre eltűnik mellőlem a rendőr. Mint később megállapítottam, az ügyeletes rendőrtisztnél járt. Mikor visszaérkezik, előzékenyen hozzám fordul és utat enged. Nem értem egészen a dolgot! Aztán megmagyarázza: A tanácsos úr engedélyt adott a kordon átlépésére. Elszégyelem magam! Ennyi előzékenységet igazán nem vártam.

Sok példáját tudnám felhozni annak, hogy mennyi csupaszív embert találunk közöttük. Ezért sokszor rosszul esik, amikor valaki bántó kifejezéssel illeti őket. Nincs igazuk! Mi cserkészek magyarázzuk meg, hogy mennyire tévednek, mert mi észrevesszük a jóságot a marcona rendőrben!

Őszi vers

Szeptember van . . .
Tandíj kell megint.
Könyvek kellenek,
Füzetek, irka:
— Két fiam az egyetemre jár,
A legkisebb még csak elemista. —

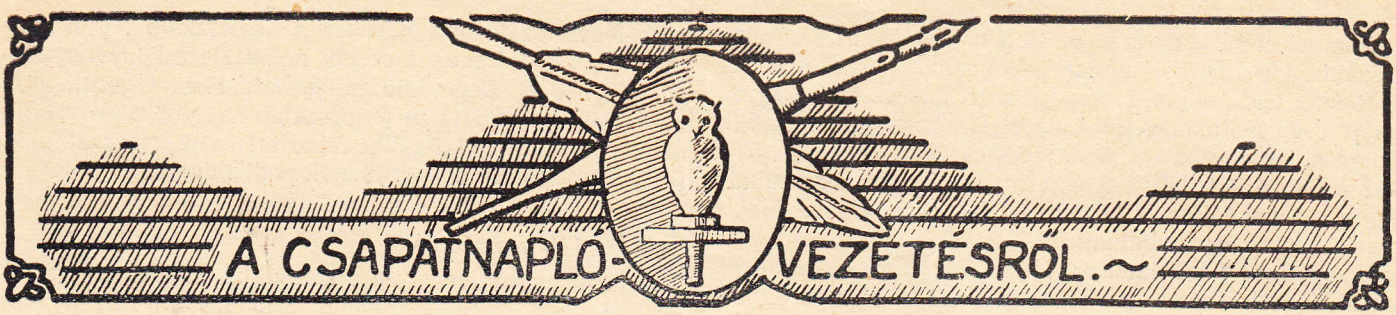
Tervek fehér vitorlája feszíti agyuk;
Nincs szívem mondani nekik:
Tandíjra, könyvre idén nem telik.

Három hérosza magyar Jövőnek,
Három gátja a szembejövőnek,
Három alkotórész, három kis csavar,
A sok magyar közül, három kis magyar.
Nincs szívem mondani nekik:
Tandíjra, könyvre idén nem telik.

Akarat-szelek feszítik tervek fehér vitorláját,
Nincs szívem sárral dobálni a fehér vitorlát!
Nincs szívem mondani nekik:
Tandíjra, könyvre idén nem telik.

Keckner Mátyás.

Ritkán vannak az életben nagy pillanatok.

Előttem fekszik cserkészcsapatunknak három vaskos és díszkötésű naplója. Óvatosan forgatom, olvasgatok belőlük részleteket, gyönyörködöm az elegáns kivitelben, a fényképek egész sorában, a szebbnél-szebb rajzokban. Felelevenedik előttem a régmult idő. Első szárnycsapások, kezdetleges táborok, majd jön az erősödés és a bátortalan krónikás-hang mind bátrabb lesz, a fényképek mind szebbek, az illusztrálások mind élvezetesebbek. Fokról-fokra látom a fejlődést, szemlélhetem az előrehaladást, a csapat életének minden egyes mozzanatát, az első kiránduláston kezdve, a félresikerült főzésen és bakonyi kalandokon keresztül, a legutolsó Jamboree-históriákig. És nem tudom abbahagyni a nézegetést. Odaülök cserkészszobám íróasztalához, rákönyökölök a kövér könyvre és olvasok tovább. Odakünn hűvös őszi szél zörgeti meg az ablakot, mellettem duruzsol a kályha és kellemes meleggel tölti meg a szobám levegőjét. A csapatnapló pedig mesélni kezd olyan eseményekről, amelyeket már régen elfelejtettem. Magam előtt látok ismét mindent, a tábor képét, a keresztet, a szép kaput, a lelketelbájoló holdvilágos balatoni estén rendezett hadijátékot és végigélem mégegyszer az egész tábort. Ujra izgulni kezdek egy-egy akadályverseny, vagy hike előtt és megnyugszom, amikor kihirdetik az eredményt. Örülni tudok nagyon, mikor átélem a versenygyőztes, diadalmas őrsnek örömujjongását. Elfelejtek minden mást, ott élek újra a táborban, a kedvesemlékű nyári táborban.

Elmélvedésemből csak néha zavar meg a tűz pattogása, vagy a szeszélyes, őszi soproni szélnek ablakzörgetése. Testvérek! A naplónak lelke van. Olyan az, mint egy jól előadni tudó öreg bácsika, mesél, mulattat, szórakoztat és gyönyörködtet.

De ne feleitsük el, hogy csak a gondosan, élvezetesen megírt, kedvvel csinált, gazdagon illusztrált csapatnapló tud bennünket visszavinni a multba. A száraz krónikaízű és kényszerből írt napló, amelyben semmi más nincs, mint egy csomó adathalmaz, nagyon unalmas. Az ilyen talán félre van dobva a csapatlomtár aljára és csak a csapattörténet után kutató késői utódok veszik elő ismét. Testvérek! A csapatnaplót én másnak képzelem el. A csapat legértékesebb, legféltettebb kincsének, amelyet mindenki olvas nagy szeretettel és érdeklődéssel.

Csapatkrónikások, naplóírók, jöjjetek és nézzétek meg naplónkat. Figyeljetek szavamra, mert el szeretném mondani, hogy hogyan folyik nálunk a naplóvezetés, azután bemutatni akarom nektek a legdíszesebb kötetet, amelyben négy tábornak és négy évnek minden cserkészeseménye le van fektetve és meg van örökítve.

Amint kinyitom a mintegy 800 oldalas, barna, keménytáblás könyvet, az első oldalon műírással írt, magyaros motívumokkal díszített felírást olvasok: „A soproni áll Széchenyi István-reálgimnázium 364. sz. Scarbantia cserkészcsapat naplója." A következő oldalakon azoknak a cserkészelőkelőségeknek beírása látható, akik a csapatot meglátogatták. — Kezdődik az évközi csapatösszejöveteleknek és kirándulásoknak naplója. Minden eseményről más és más fiú írja a naplót. A naplóvezetési szabályok megkövetelik a feltétlen rendet, tisztaságot: ... 3 cm „margót" kell hagyni a szélen, 2-es sorvezetővel kell, kék tintával írni. A napló kiterjedése nincs korlátozva. Itt az illetőnek szorgalmától függ a napló oldalainak száma. Tág tér nyílik fejlécek tervezésére, egy-két humoros ceruza-, tusrajz rajzolására, festmény készítésére, térképvázlatok, grafikonok csinálására. A naplóíró cserkész munkájába nem szól bele a csapatparancsnokság. Mindenki annyit ír, amennyit akar, azt rajzol, amihez kedve van. A képek részint önállóak, részint másoltak. Folyóiratoknak egy-egy aktuális, szöveghez illő képét szokták az ügyesebb cserkészek beleraizolni. Ujabban nagy tért hódított a természet után való rajzolás. Művészeink pompás táborrészleteket, hangulatképeket készítenek, néha egész oldalnyi nagyságra is.

A tábor naplóját egy írásban jártas csapatkrónikás írja olyképen, hogy a tábori napok eseményeiről rövid jegyzeteket, esetleg „piszkozatot" készít és ezt tábor után kidolgozva, lemásolja a csapatnaplóba. A tábori fényképeket ügyes elrendezéssel, időbeli egymásutánban a megfelelő események leírásai közé iktatja s így a képnek külön felírást nem is készít. Ajánlatos a beragasztott képet vékony tuscsíkkal körülkeretezni, amivel csinosabb külsőt nyer a naplóoldal.

Minden kirándulásról, hike-ról, hadijátékról, akadályversenyről a térképvázlat mellékelése elengedhetetlenül fontos. A napló tábori részében ott találjuk a vidék jelegzetességének rajzát; ott vannak „hájkoló" őrseinknek jelentései, vázlatai, összegyüjtött adatai. Ott látjuk az őrsök közötti játékoknak, versenyeknek részletes pontozását, esetleg ennek grafikonos feltüntetését.

Most még egyet! Mire ügyeljen a krónikás naplóírás közben? Arra, hogy stílusa könnyed, gördülékeny legyen. Egy és ugyanazon eseményeket (...reggel felkeltünk, tornáztunk, sátrat rendbehoztuk, majd reggeli ima és parancs után reggeliztünk, stb.) ne írja le ismételten mindennap, mert akkor naplója nagyon tartalmatlan lesz. — Ne legyen a naplóíró szűkszavú, viszont üres, haszontalan fecsegésekkel se töltse meg az oldalakat. Vigyázzon továbbá arra, hogy fogalmazásába lehetőleg ne csusszék erős bírálgatás. Nem tudok rosszabbat elképzelni, mint mikor a krónikás szegény cserkésztestvéreit nyúzza-marja, vagy egekig feldicséri aszerint, amint antipatikus, vagy szimpatikus volt a tette. Kezdő naplóvezetőknél öreg hiba szokott lenni a túlfűtött csapatöntudat és a „mindent szépítés". Aki a naplóírás nehéz feladatának megoldásába kezd, az előre tegye fel magában, hogy mindent igazságosan, a valósághoz hűen fog megörökíteni. Nézze a naplóíró szemüvegén át az eseményeket és minden percben gondoljon arra, hogy ő a jövő számára figyeli meg a történteket, hogy ő menti meg a mulandót, a könnyen feledésbe menőt.

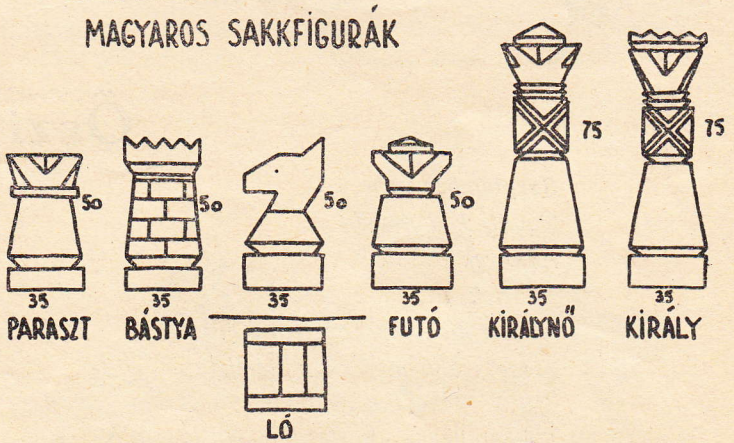
Ime, cserkésztestvéreim, régi naplóírók és kezdők, ezzel a néhány gondolatfoszlánnyal igyekeztem elmondani a szép naplóvezetés főbb csínját-binját. Próbáljuk meg e szempontok szerint írni a naplót. Nem kell hozzá semmi különös képesség, vagy rátermettség, csupán egy jó adag kedv, természetes, igazi cserkészlélekből fakadó naplóíró stílus, egy kevés áldozathozás és máris útban van a csapatnaplónk az új, csinosabb és gondosabb kivitel felé.

És ha majd évek mulva elő fogjátok venni és lapozgatjátok a kövér kötetet szeles őszi estéken, meglátjátok, hogy a naplónak lelke megszólal és mesélni kezd az elmult táborokról, a kedves, örömteljes nyári cserkésztáborokról.

Horváth István 364-es st.

Magyaros sakkfigurák.

A babák méretei:

Alapjuk: 35 mm, magasságuk: a paraszt, a bástya, a ló és a futó 50 mm, a király és királynő: 75 mm.

Kifaragás után kópjafaszerűen magyaros színekkel ki kell festeni és belakkozni őket.

Bohn A., 552. s.-tiszt, Szeged.

Nagyvárosi állatkert

— Vers egy csodálatos éjszakáról. —

Valami furcsa nyugtalanság áradt, szállt bennem akkor [éjjel —
Ugy éreztem: repülni kéne minden felhővel, éji széllel.
Ugy éreztem: most minden megnyílt, minden titok leple [lehullott,
És hogyha tetszik: holdsugárból fonhatok könnyű, fürge [hurkot,
Mely az álmok kocsiját gyorsan repítő paripát igézi
S föltárul igy minden előttem, a mult, jövő, az új s a régi.
És egyszerre — furcsa csoda — most tisztán értem én,
Hogy mit csipog a verébhad kopasz fák rejtekén . . .

Földről a fára,
Porból az ágra,
Szállunk s az ember
Bántani nem mer.

Szerény a színünk,
Csöpp csak a szívünk, —
Oly nehéz az élet,
Ha részvét nem ébred.

Mi télen és nyáron,
Virágon, jégtájon —
Társad vagyunk, ember;
Éltünk hát ne vedd el —

Mert földről a fára,
Meg porból az ágra,
Mult szépség száll vélünk —
S csak ha te élsz, élünk . . .

De im, most kristálytisztán, mint kis falu harangja,
Megszólal és körülvesz a galambok friss hangja . . .

A templomok
S kőből fonott
Imák: a paloták alatt
Hol lent,
hol fent
él a galamb-csapat.
S a templomban minden harang,
mint egy nagy ércgalamb,
a ging-galang,
mint galamb-hang
s úgy száll a gyöngyöző sugár
az ég felé,
mint a galamb,
ha felrepül a napsugár elé . . .

És most innen is, onnan is jönnek a hangok,
Ilyet még tán soha senki, de senki se hallott.

Itt egy kanári füttyent:

— Ó, a rabság
oly régi, hogy nem is tudom mi a szabadság . . .

Amott egy rozzant konflis lova sóhajt:

— Mindig csak állni, állni, állni
És zabra várni, meg ostorra várni,
És tudni, hogy jöhet akárki,
Hullhat hó, eső — lehet sár — mi
Csak állunk itt az állomáson;
Én, meg szegény, megroggyant párom
S nem kellünk soha senkinek.

Egy kóbor cica panaszlón nyivákol:

— Csak egy kis tányérka tejet
Kaphatnék a moslék helyett,
Tejet, tisztát és hófehéret . . .
Mindjárt jobb lenne ez az élet . . .
De igy nincs kedvem semmihez,
Nincs, aki hozzám jó, szíves —
Se tej, se simogató, lágy tenyér —
Ha nincs tej, gyere, jó komám, egér!

És most — házakon, utcákon keresztül —
Egy furcsa hangzavar fülemig lendül:
Az Állatkertben, kint a zöld ligetben,
Az állatok megszólaltak a csendben.

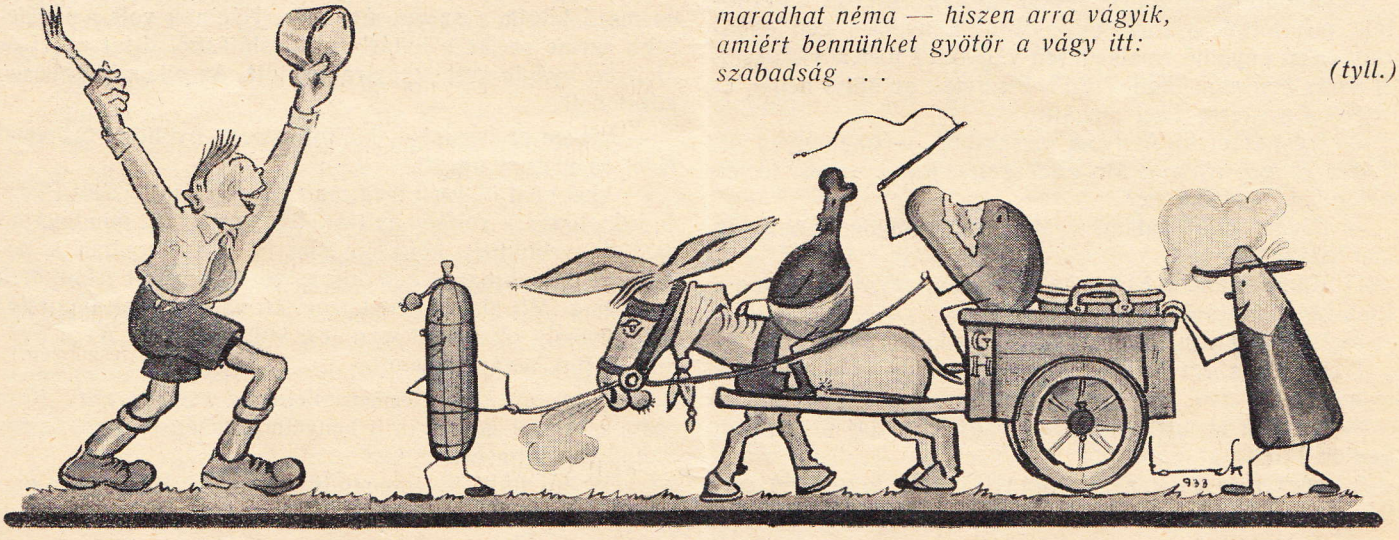
— Ó, sivatag — bömböli az oroszlán . . .

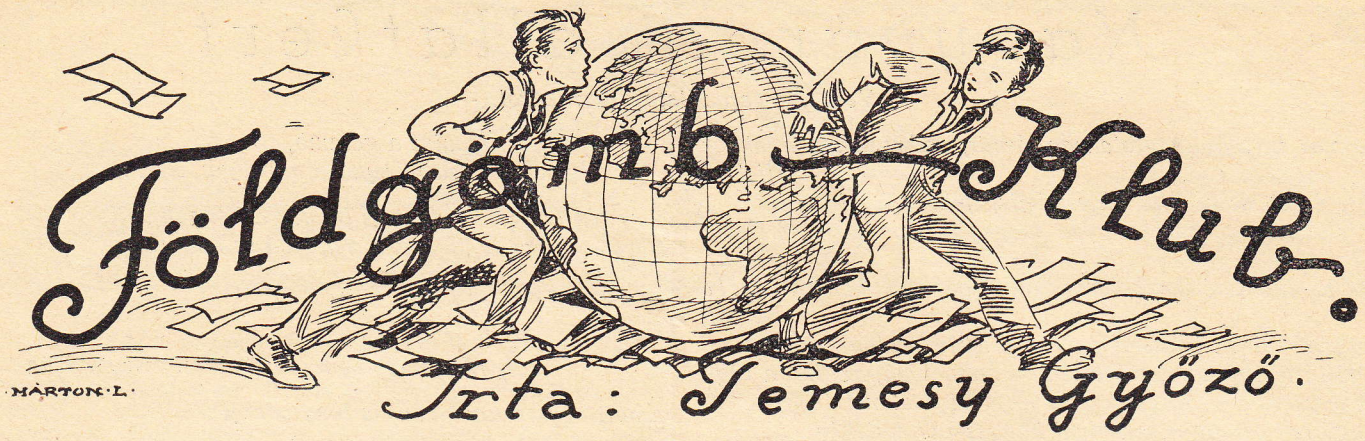
— Lopózni dzsungelfák árnyékos alján,
Az itatónál friss zsákmányra várni . . .
(a tigris igy beszél) . . .

— Jöjjön akármi . . .
— sóhajt a sas — csak ne e szörnyű rabság . . .

És minden hangból, minden sóhajtásból,
akár siránkozik, akár megvádol,
azt érzem, hogy a város névtelen
lakói, az állatok lelke sem
maradhat néma — hiszen arra vágyik,
amiért bennünket gyötör a vágy itt:
szabadság . . .

(tyll.)

Földgömb Klub.

Irta: Temesy Győző.

Félóra mulva odébb álltak. Balfelé hóval teljesen kitöltött völgy nyílott; azon húzódtak egyenesen a csúcsnak. De jó volt most a jó szöges cipő és a bot! Otthon már nyár van ilyenkor, itt még méteres a hó. Beértek az erdőbe.

— Igy lépj oldalt a meredek helyen! — tanította Nácit Laci. — A cipőd teljes szélességével vágj nyomot a hóba, akkor biztos a lépésed. És előbb a sarkadat helyezd le. Hopp, mi ez?

Már felül jártak az 1400 méteren. Már elvégződik az erdőhatár, amott világlik az erdő széle. Azontúl még egy darabig törpefenyő van, aztán fűnél nincs egyéb — az is csak nyáron. A fiúk odagyűltek Laci köré. Az kedvetlenül mutatott egy nyomra.

— Friss, szöges nyoma! Valaki jár előttünk, egyedül. Ki lehet az?

— Miből látod, hogy friss a nyom?

— Mert a talpnak ez a laposabbik része még nem jegesedett el és itt, ahol a talp széle ilyen merőlegesen beszakadt, itt a hó még fehér és pelyhes.

— Milyen idős lehet a nyom?

— Kérlek, ez lehet legalább kétórás. A nap oldalt érte és a felszínén valamit olvasztott. A megolvadt cseppek lefelé hatolnak, itt vannak a nyílásaik. De még csak estefelé, napnyugtakor fognak megfagyni. Akkor ezekből a járatokból „gyertya" lesz és a megolvadt rész újra összefagy. Ez a regeláció: a havat szemcséssé teszi. Nagyobb magasságokban így lesz belőle *firn-hó*, a magyar *csonthónak* nevezi.

— Hallgasd, még ég, mit a Pista szíve kíván,
Üldözési kaland színe lesz a Kriván! — szavalta Pista és minden tetszészajt elkerülendő, hamar hozzátette: — de már mehetnénk!

— Kövessük kicsit a nyomot!

Nekiindultak, de a nyom elkanyarodott. Kiértek az erdőből, túljutottak a törpefenyő-övön, a nyom régen elmaradt és az enyhülő emelkedésen vágyódva törtek a csúcsra. A tiszta hómezőn táguló tüdővel szívták az üdítő hegyi levegőt. Egyszerre Laci megállt:

— Ide nézzetek! A nyom visszajött! — Csakugyan ott volt a szöges nyoma. Mellette széles, lapos nyom: törték a fejüket, mi lehet ez?

— Olyan, mint valami ovális szappannyom. Csak tán nem puska?

— Ejha! Mutasd csak. Az a, puska agya! — mondta Pista és mondjárt hozzátette:
Ismét itt van, látom, ez egy puska agya!
De hol az orvvadász, verje meg a ragya! — de azért mehetnénk!

— Ott van ni, ott! A vadász, vagy kicsoda! — kiáltott ijedten Náci.

A csúcs már csak negyedórányira volt, talán 100 méter emelkedés várt rájuk. A csúcs éppen árnyékban volt. Ott járt-kelt egy alak. A vállán puska. Pista is meghökkent, de csak egy pillanatra.

— Kívántad, pupák, legyen itt a vadász,
Megjelent Stüssi, téged meg tör a frász! — szavalta vidáman, aztán egyet rántott a vállán és könnyedén hozzátette: — de azért mehetnénk.

— Mit csinálunk, ha ez ellenünk fellép? — aggodalmaskodott Laci.

— Nem segít itt semmi mán más,
Csak huszáros nekivágás! — vélte Pista.

— Igaz! — ismerte be Laci. — Gyerünk! Hárman vagyunk egy ellen.

— Jaj, egyenesen nekünk jön! — nyögte Náci.

Most mindnyájan megütődtek. Az alak észrevette őket és csakugyan egyenesen feléjük tartott, még pedig gyorsan és határozott lépésekkel.

— Mit csináljunk? — nyöszörgött Náci. Fehér volt, miként a fal.

— Fuss haza! — intette le Pista. Aztán hirtelen ötlettel ledobta hátizsákját, kivette távcsövét és egy darabig figyelmesen vizsgálódott. Aztán egy pillanatra elmosolyodott, de a mosoly rögtön eltűnt és ő komor hangon fordult Nácihoz:

— Hiába kerülöd, sorsod megtalál,
Közel van hozzánk a zord, hideg halál!

— Készüljünk a küzdelemre! — tette hozzá remegő hangon. Nácinak minden csepp vére a lábába szaladt és tétova pillantással nézett körül, nem vágtat-e elő Tom Mix, a texasi lovas az ő megmentésére. Laci fürkészve kutatott Pista arcán és úgy látszik, megtalálta, amit keresett.

— Integet a hóhérunk! — szólt röviden és Náci reménykedve tekintett fel. Most történt a csoda! Náci egyszer csak kiegyenesedik, előrehajlik, kezét szeme fölé tartja és majd kiesik a szeme, úgy néz. Nácinak volt a legélesebb szeme széles e határban. Éleslátásból díjat nyert és amilyen nyápic volt, annyira jól lőtt. Az ellenség sebesen közeledett.

— Hiszen ez Imrus! — kiáltotta, nem, üvöltötte örömmel Náci és nagyot ugrott.

— Akkor kit ölök én meg ma itt? — pajzánkodott Pista. Ő már tudta a rejtély nyitját. Szó, ami szó, mindnyájan megkönnyebbültek, hogy jó ismerős jön. Azonban a következő pillanatban mégis kis megszeppenéssel tekintettek egymásra. Mit akarhat itt Imrus? Itt valami titok lappang! Igen komoly ok nélkül nem jött volna utánuk. Az ő nyomán jártak tehát odalenn!

Laci szótlan komolyan szemlélte az eseményeket. Nem tudta elfojtani magában a kényelmetlenség érzését. Imrus hallótávolságba ért.

— Halló, fiúk! — integetett Imrus. — Már egész nap kereslek benneteket. Szervusztok! — lihegve ért hozzájuk

és olyan ragyogó arccal fogott kezet velük, mintha főnyereményt jelentene be.

— Ilyen meglepetés! — tért magához Laci. — Azt hittük, ellenség vagy. Készültünk agyonverni téged. Csodálom, hogy még élsz, Náci semmiképpen nem akart kegyelmet adni. Micsoda puska ez a zsákodban?

— Beilpike! A nyele áll ki! — lihegte Imrus. — Nem lehet tudni, mikor kell itt a jégcsákány.

— Üljünk le kicsit, fújd ki magad! — vélte Pista.

— Köszönöm, nincs türelmem, amíg el nem intéztem, amiért jöttem. Menjünk csak, mindjárt felérünk a csúcsra. Ragyogó körkilátás van felülről, ott letelepedhetünk.

Csúcs! Egyszerre megdobogott a három vándor szíve. Körkilátás! Azonnal megindultak. Imrus lihegve, kapkodva, menten belefogott a beszédjébe.

— Tudjátok, arról a kellemetlenségről van szó, azon a záróülésen. Mikor a Földgömb Klubban Laci úgy lefőzött. Egypár napig nagyon odavoltam. Akkor aztán bátorságra kaptam és elmentem Kövess tanárelnökhöz. Elmondtam nyiltan, mi történt. Én meggyóntam neki, hogy a dicsvágy elvakított, mert mindenáron Laci fölé akartam kerülni. Elismertem, hogy halvány ceruzával jegyzetek voltak a papíroson. De nem csaltam! Hirtelen kellett a táblához mennem, véletlen ügyetlenségből maradtak a papírlapok a kezemben és folyton zavart az, hogy nem tudtam zsebretenni. Közben úgy elmorzsoltam a lapokat, hogy az izzadtságtól is, meg a dörzsöléstől is lejött az írás róluk: ezért nem látott rajtuk semmit a tanár úr. Visszaadtam neki a díjat azzal, hogy nem érdemlem meg.

— Kövess tanár úr hogyan fogadott?

— Nyájas volt, de kimért. Felséges ember, a higgadtsága mentett meg. Végighallgatott és azzal bocsátott el, hogy megvizsgálja a dolgot. Láttam, hogy valami gyanús neki. Két nap mulva újra elmentem hozzá. Nagyon komoly volt. Azt kérdezte:

— Tehát azt állítod, hogy a jegyzetek véletlenül maradtak a kezedben?

— Igen és idegességemben morzsoltam őket.

Sokáig gondolkodott és én úgy vártam a szavát, hogy éreztem minden tagomban; élet-halálról van szó. Aztán lassan felém fordította a fejét és én majdnem megszakadtam az izgalomtól. Most fordul a dolog! Igaz, hogy csak verseny előtt való átolvasásra hoztam a jegyzeteket, de mégis ott voltak és hitványság volt részemről Lacitól elfogadni a lemondást, csak olyan tehetetlen voltam akkor. Belém fúrta a szeme pillantását és én laposnak éreztem magam, barátom, nem tudom mért, de nem tudtam kiverni a fejemből a lyukas palacsintát, mindig arra kellett gondolni. Nem tudom, honnan vette magát bennem ez a képlet. Végre megszólalt:

— Hibás vagy! — Éreztem, hogy menten meghalok.

— Vétettél a gondos elővigyázat ellen! — folytatta könyörtelenül. A hiba lényege a papírosok behozatala a terembe! — Megvallom, barátom, akkor az jutott eszembe, nem lett volna-e jobb az egészet elhallgatni, mint gyónni. Aztán megrettentem önmagamtól, hogy ilyen mélyre süllyedtem és szerettem volna odakiáltani neki:

— Ne tessék velem tovább foglalkozni, nem érdemlem meg, teljesen elzüllöttem, végem van!

Kövess folytatta:

— Látom azonban a nemes gondolkodást és tiszta lelkiismeretet, amely idehozott, hogy tisztázzad, szabad-e a társad nagy áldozatát elfogadnod. Ugy érzem, kifogástalan vagy és téged semmi se terhel. Becsületed tiszta. Az elintézés előtt azonban mégis van egy feltételem.

Ujra fürkészve nézett rám, én azonban akkor már túl voltam a krízisen. Legyen a feltétele akármilyen nehéz, minden erőmmel teljesíteni fogom! — újjongott a lelkem. Nem fog rágni a kétség!

— A feltételem ez — hangzott a szó: — mondd el ezt társaidnak is, mindenekelőtt — itt Imrus megállt és a hangja akadozott — komolyan ezt mondta, mindenekelőtt Bodrogh László ismerje a valóságot, mert legjobban őt érinti az ügy. — Most, hogy túljutott a vallomáson, ellepte a megindultság.

Ott járt-kelt egy alak.

— Nem volt nyugtom, rögtön indultam és hát ezért jöttem! — fejezte be Imrus remegő hangon. — Laci, kérlek, tudd meg, hogy így volt és fogadd vissza a díjat, én nem tudnám felhasználni. Ezzel minden rendbe jönne, mert mégse volt szép, ami velem megesett. Kérlek, fogadd el ezt a megoldást.

Ezt már igen csendesen mondta. Laci oldalról látta, hogy a szeme megtelik könnyel. Laci lelke mélyéig megrendült. Ezért jött ez a páratlan jóbarát ide a Kriván csúcsára, a hegyi szél világába! Odalépett Imrushoz és megölelte, megcsókolta.

— Te valóban nagylelkű, nemes lovag vagy! Szent a béke és a barátság, a díjat pedig jövőre együttesen újra felajánljuk, bár az igazi győztes mindenképpen te vagy.

Imrus megrázkódott az örömtől, minden felejtve volt és fellódította hátára a zsákját:

— A csúcsra! — És négy vidám, teltszívű, dalos magyar boldogan ért fel a Kriványra.

Áldott magyar hegyek, megtisztítjátok még a szót is a városban rátapadt szennytől! A fiúk újjászülettek és elfelejtettek minden földi dolgot, ami történt. Fenn lerakták zsákjaikat és megindultak kilátást élvezni.

— Nézzétek ezt a gyönyörűséget! — lelkesedett Pista. — Északra az Árvai Magura, felmegy 1345 m-re és ez az Oszszus-hegység. Ez alacsonyabb, 1200 táján van. Nyugatnak az mind a Kis Fátra a Mincsoltól (1364) az Inovecig, amely csak valamivel több, mint 1000 méter magas. Délre ez a nyitott lapály a Turóc-patak völgye, a Turóc medence és tőle balra a Nagy Fátra, az 1575 m magas Krizsnával. Érdekes, hogy a Kis Fátra magasabb a nagynál, meg hoszabb is. A Nagy Fátrát ott délen a Stureci hágó választja el az Alacsony Tátrától. *(Folyt. köv.)*

Ez a rajz a mi Márton mesterünk kedves Jamboree-albumából való, amelyben az ilyen szebbnél-szebb rajzok egész sora van. A legszebb Miklós-napi és karácsonyi ajándék Márton mester albuma.

VIII. ORSZÁGOS CSERKÉSZ-SÍVERSENY.

A versenyt 1934 február 4-én tartjuk meg.

A versenyen résztvehet minden cserkész, akit a parancsnoka kellő módon és időben benevezett s aki indulás előtt szabályos cserkészigazolványát felmutatja, melyből kitűnik, hogy legalább hat hónapja — az I. korosztálybelieknél legalább már egy éve — tette le a fogadalmat.

A versenyen a Magyar Síszövetség szabályai az irányadók (az alább külön megjelölt eltérésekkel).

A versenyzők négy korosztályban indulnak.

I. „öregek", akik 21. életévüket a verseny napjáig már betöltötték.

II. „nagyok", akik 18. életévüket a verseny napjáig már betöltötték, de még nincsenek 21 évesek.

III. „közepesek", akik 16. életévüket a verseny napjáig már betöltötték, de még nincsenek 18 évesek.

IV. „kicsik", akik 16. életévüket még nem töltötték be, de 13 évesek már elmúltak.

Nevezés az összes versenyekre egyszerre eszközölhető; a nevezési díjat minden három cserkész után csak egyszer kell fizetni.

1. I. korosztály futóverseny.
2. I. korosztály műverseny.
3. II. korosztály futóverseny.
4. II. korosztály műverseny.
5. III. korosztály lesiklóverseny.
6. III. korosztály műverseny.
7. IV. korosztály lesiklóverseny.
8. IV. korosztály műverseny.
9. „A főcserkész úr-vándordíj" — a („Legjobb sielő cserkészcsapat"). Nyeri az a csapat, amelyik a 3—8. versenyszámokban a legtöbb pontot nyeri (az első hely három, a második kettő, a harmadik egy pontot jelent).
10. „Az öregek" „Zsembery-vándordíj"-át nyeri az a csapat, amelyik az I. korosztályban az 1. és 2. sz. versenyekben éri el a legtöbb pontot, a fenti számítási mód szerint.
11. A „Magyar Turista Egyesület vándordíj"-át nyeri az a csapat, amelyik az 1—8. versenyszámokban a legtöbb pontszámot szerzi meg, de csak azoknak az eredményei számítanak, amely csapatok sem a főcserkész úr, sem az öregek Zsembery-vándordíját egyedül még nem nyerték meg az utolsó négy éven belül. (Holtverseny nem kizáró ok.)
12. „Vidékiek vándordíj"-át nyeri az a vidéki csapat, amely az 1—8 versenyszámokban a legtöbb pontot nyeri.
13. A 7. sz. Verbőczy-cs.-cs. által alapított „Erős Gusztáv-vándordíj"-at nyeri az a csapat, amelyik három elsőnek beérkezett tagjával a legkisebb összidőt éri el a leghosszabb pályán (az I. korosztály futóversenyén).

A járőröket az 1—13. sz. versenyekben úgy számítjuk, hogy tekintet nélkül a nevezés sorrendjére, egy-egy csapat három legjobb időt, illetőleg pontot elért versenyzője egy-egy „járőr", a következő három a következő „járőr" stb.

14. A „Honvédelmi Miniszter úr vándordíj"-át nyeri az a csapat, amelyiknek járőre a 3. sz. (II. korosztálybeli futó) versenyben első. (A járőröket ugyanúgy számítjuk ki, mint a fenti bekezdésben jeleztük, csakhogy nem hármas, hanem négyes csoportokkal. E versenyre kivételesen a II. korosztály tagjain kívül a III. korosztálybelieket is be szabad nevezni, azonban ekkor ezek saját korosztályuk lesiklóversenyében nem indulhatnak.)
15. „Gróf Andrássy Mihály vándordíj"-át nyeri az a csapat hármas járőre, mely a IV. korosztály lesikló- és műversenyében a legtöbb pontszámot nyeri. A pontozásnál az I. hely 3, a II. hely 2. a III. hely pedig 1 pontnak számít. A vándordíj csak az esetben nyerhető, ha a IV. korosztályban legalább öt csapat indul.

A vándordíj időleges és végleg megkapja az a csapat, amelyik háromszor egymásután nyeri azt meg.

Az I. korosztály keretén belül kerül eldöntésre a családapák egyéni versenye is a Wichhordt-féle siért, melyre külön díj nélkül lehet nevezni.

A koránál neki megfelelő korosztálynál fiatalabbakkal senki sem indulhat, a koránál öregebbekkel pedig csak csapatonkint legfeljebb kettő. A pálya a hóviszonyoktól függ, tervszerint a futóversenyeké legfeljebb 6 km-es, nagyobbrészt szeliden hullámos, inkább lefelé lejtő. A lesiklás kb. 1—4 km-es sík és lefelé lejtő pálya volna. A műversenyek az I. korosztályban természetes és mesterséges akadályok között (kapuk) való (slalom-szerű) lesiklás időre büntető pontokkal, a többi korosztályokban pedig azok mindegyikén egy előírt és egy szabadon választott gyakorlatot végez a résztvevő. Az előírt gyakorlatok az I. és III. korosztályban: kijelölt rövid útvonalon való lesiklás után meghatározott helyen való valamilyen hirtelen megállás. A IV. korosztályban botkerülgetés. A szabadon választottak közül a könnyebb, de tökéletesen végrehajtott gyakorlatot jobban pontozzuk, mint a nehezebb, de nem egészen hibátlanul elvégzettet.

A sorsolás a verseny napja előtti csütörtökön este 7 órakor lesz a Testnevelési házban, V., Alkotmány-u. 3., a Turista Szövetség helyiségében, melyre minden résztvevő csapat küldjön egy megbizottat. (Vidéki csapatok más csapatbeli pesti megbizottat is küldhetnek.)

A II., III. és IV. korosztály műversenyéhez d. e. 11 órakor kell jelentkezni a Normafa mögött lévő Kovács-féle vendéglőben, a futó- és lesiklóversenyhez pedig déli 12 órakor.

Az I. korosztály versenyeihez reggel 8 órakor van a jelentkezés ugyanott.

A verseny napjának vagy feltételeinek megváltoztatási jogát fenntartjuk magunknak.

Esetleges balesetekért a Cserkészszövetség felelősséget nem vállal.

A versenyen csak olyan cserkészek indulhatnak, kik megfelelő gyakorlattal rendelkeznek. A tréning nélkül való indulás nagy veszedelmeket jelent a versenyzők egészségére nézve. Az O. I. B. 1932 okt. 12-i ülésén kimondotta, hogy a sielést csak olyan cserkészek gyakorolhatják, akik megelőzőleg orvosi vizsgálatnak vetették alá magukat és a sielésre alkalmasnak találtattak, ez a vizsgálat legalább fél évenkint megismétlendő. — A sportorvosi vizsgálatokat cserkészsielők részére a testnevelési házban a „II. sportorvosi tanácsadó" (Alkotmány-u. 3., fsz. 1.) tartják dr. Dusoczky Andor szövetségi orvos által f. év december 1—4—11—13—15—18—20—22-én és az azt követő orvosi napokon d. u. fél 7-től 8 óráig.

A nevezés megkönnyítése végett a titkári hivatal megfelelő űrlapot is bocsájt ingyen a versenyzők rendelkezésére. Az indulók száma nincs korlátozva (tehát csonkajárőrök is indulhatnak). A nevezési lapon fel kell tüntetni a résztvevők születési napját, fogadalomtételének idejét, cserkészrangját, valamint meg kell lenni annak az általános záradéknak is, hogy a benevezett cserkészek a csapatban több mint 6, ill. 12 hónap óta állandó cserkészmunkát végeznek.

A nevezési lap csapatparancsnoki aláírással és bélyegzővel látandó el és adandó fel a Cserkészszövetség Orsz. Vezetőtiszti Testületéhez. Ezzel egyidejűleg kell lefizetni (illetve póstára adni) a hármas járőrönkint számított 1—1 P nevezési díjat is.

Minden budapesti csapatot kérek, hogy a rendezésben és bíráskodásban tőle telhetőleg legyen segítségemre. A IV. korosztályhoz egyenkint 3—3 műversenypontozóbíróra, két rendezőre, 3—6 pályabíróra, indítókra, célbírákra, időmérőkre, összesen 4×18 = 72 segítőre lesz szükség. Ezenkívül küldöncökre, jegyzőkre, őrökre is. Különösen a versenyző (és ha nem is versenyző, de a sífutás iránt érdeklődő) csapatokat kérem, hogy a rendezésre vállalkozó tagjaikat néhány napon belül közöljék velem.

A számokat a sorsoláskor osztjuk ki és vagy a verseny befejezésekor a Kovács-vendéglőben, vagy a versenyt követő napon estig a Cserkészházban kell visszaadni őket.

Zsembery Gyula, orsz. társelnök.

A RITKA BÉLYEG

Mókás cserkészjáték öt felvonásban

Irta: Fábián Gyula

(VI-ik folytatás.) *(Második felvonás.)*

Muki: Boldog Isten! De szomjas vagyok!! (Kínjában a homlokát törülgeti. Nyoszörögve.) Meg ilyen kint nem éreztem soha, meg algebraora alatt sem! Jaj! Elepedek egy korty vízért! (Kitekint az ablakon.) Matyi egy cserépkorsót emel fel a fűből és a szájához emeli. Istenem! Milyen hideg forrásvíz lehet abban a korsóban! Az oldalán csak úgy harmatozik a párolgó víz! Most iszik! Iszik! Istenem! Vizet iszik! Hogy kortyogtatja azt a finom vizet! (Kínjában nagyokat nyeldekel és úgy néz ki az ablakon, hogy a szeme is kidülled belé.) Nem nézhetem tovább!!! (Eltámolyog az ablaktól, megpillantja az asztalon álló málnaszörpös üveget, felkapja és a szájához emeli.) Jaj, egy csöpp sincs benne! Hah! Mit látok az asztalon! Szóda!! (Az üveghez rohan, poharat tesz eléje, megnyomja a gépezet karját. A szódásüveg rémesen szortyog, kiadja magából a szuszt, de egy csöpp víz sem folyik ki belőle.) Csak szortyogj! Szortyogj nyomorult! Mit gúnyolod még te is nyomoruságomat! Csak annál jobban erezteted szerencsétlenségemet! (Megvetéssel félretaszítja az üveget, újból az ablakhoz rohan, megragadja a rácsot, kegyetlenül rázza. Ordítva.) Hitvány gyilkosok! Azt akarjátok, hogy szomjan vesszek?! Meghalok, de pusztulásom a lelketeken szárad! (Eltámolyog az ablaktól és egy székre roskad.) Ki gondolta volna ,hogy egy egyébként józan eszű diák annyira kótyagossá válják azoktól a buta detektívregényektől, hogy a barátját ilyen elhagyatott helyre csalva, szalonnát süt előtte, heringgel traktálja és végül szomjúsággal halálra gyötörje!

(Az ajtó óvatosan kinyílik, Matyi és Miska lépnek be rajta.)

Muki (bágyadtan emeli fel a fejét): Hoztatok vizet? Könyörüljetek rajtam, hiszen meghalok a szomjúságtól!

Matyi (kegyetlenül nyersen): Nem tréfálok. Megtöröm a gyanusított egyen ellenállását, bármilyen áron is. Vegye tudomásul, hogy addig innen nem szabadul, amíg töredelmes vallomást nem tesz. (Muki elé áll.) Nos? Utoljára kérdezem! Akar vallomást tenni?!

Muki: Nincs semmi más mondanivalóm, mint az, hogy te kótyagos szamár!

Matyi (a háta mögül kötélhurkot vesz elő, hirtelen Muki derekára veti és egy pillanat alatt a szék hátához kötözi): Most azután valóban nincs kegyelem! Tudja meg mister, hogyha tíz perc alatt nem tesz vallomást, akkor egy rágógummit sem adok az életéért!

Muki (remülten fészkelődik a széken): Mit akarsz velem tenni, te őrült?!

Matyi: Majd meglátja! (A zsebéből egy kis papírost vesz elő, fekete port szór ki belőle az asztalra.) Nézzen ide! (Égő gyujtót értet a porhoz, amire az sisteregve fellobban.)

Muki (ijedten felkiált): Puskapor!!

Matyi: Well! Well! Puskapor! (A szekrényből egy liptóitúrós bödönt vesz elő, amely színültig meg van töltve fekete porral. Matyi a port kimarékolja a bödönből és lassan újra visszaszórja.) Igenis puskapor! Ezt most ideállítom a lába elé, égő gyertyat helyezek belé, amely pontosan tíz percig ég. Ha addig nem tesz vallomást, akkor sorsára hagyom és Isten legyen irgalmas szegény lelkének! (Megteszi, amit mond és Miskával az ajtóhoz vonul.)

Muki (tágranyílt szemmel bámulja a bödönben égő kurta gyertyát, azután egyet sóhajt és a feje a mellére hanyatlik.)

Miska (suttogva Matyihoz): No, most már én is azt mondom, hogy elég volt a tréfából! Eddig csak nevettem azon, amit csinálsz, de ez már igazán mégis csak sok a tréfából. Szegény Muki ijedtében talán el is ájult.

Matyi: Ne beszélj! Nem értesz a bűnügyi vallatási módszerekhez. A gyanusított kissé begyulladt. Well! Ennyi az egész, ha most sem vall, kénytelen leszek belátni, hogy nem ő a bűnös és más nyomot kell követnem. Hagyjuk most egy percre magára.

(Matyi és Miska eltávoznak.)

Samu (magához tér): Úgy érzem, mintha elszédültem volna. Jaj! az a megkergült Matyi csakugyan egy bödön puskaport állított elém, amely tíz perc mulva felrobban és én a fellegek fölé repülök tűz és lángok között, akár Elizeus próféta. Azzal a különbséggel, hogy ő egydarabban tette meg ezt az útat, míg én csak részletekben repülök. Elég kellemetlen ebben a nyomorúságos kalibában várakozni a dicstelen halálra. Ha nem is kívánhatom, hogy harctéren folyjék ki az ifjúi vér ereimből és holttestemen át fújó paripák száguldjanak a diadalra és ott hagyjanak engem összetiporva, de legalább ágyban, párnák közt halhatnék meg, elfogyva, mint a gyertyaszál, diplomás orvosok felügyelete és segítsége mellett. Már nem törődöm azzal, hogy mi történik velem. Csak legalább tudnám, hogy mit kell tenni ilyen alkalommal? Lenni, vagy nem lenni! ez itt a kérdés és én nem tudom, hogy mit csináljak? Mindenesetre talán imádkozni kellene, de nem jut semmi az eszembe...

Matyi (megjelenik az ablakban): Ah! A vádlott magához tért! Utoljára kérdezem! Bevallja a bűnét és elmond mindent, amit tud a zöld elefántról? Ha konokul hallgat, akkor a levegőbe repül. Még öt perce van hátra az életből!...

Samu (dühösen megrázza a széket maga alatt. Toporzékol dühében): Eredj el a szemem elől, nyomorult gyilkos! Nem vagyok bűnös! Ártatlan vérem a lelkeden szárad!

Matyi (zordonan): Már csak három perc hiányzik ahhoz, hogy a gyertya lángja a puskaporhoz érjen!

Samu: Nem akarok még meghalni! Bocsáss szabadon!

Matyi: Előbb a vallomást!

Samu: Nem mondhatok semmit! (Kiáltva.) Segítség! Segítség!!

Matyi: All right! Akkor hát a levegőbe röpül! Már csak két perc! Még meggondolhatja magát és megmentheti az életét! Nos, mi lesz?!

Samu: Nyomorult! (Hangosan kiabál.) Segítség! Segítség!! Gyilkosok! Segítség! Segítség! Tűz van! Tűz van! (A színfal mögött mély basszus hang dörren fel, János bácsinak, a hegyipásztornak a hangja): Hé! Mi az ott? Ki kiabál abban a présházban úgy, mintha nyúznák?!

Matyi (körülnéz): Ejha! Úgy látszik, hogy János bácsi meghallotta a kiabálást! Jó lesz kereket oldani! (Eltűnik az ablakból és erős, majd halkuló dobogás jelzi, hogy elfut.)

János bácsi (megjelenik az ablak nyílásában): Micsoda lárma ez itten? (Elbámészkodva.) No, de illet! Mit csinál itt maga, fiatal uram?

Samu: Jaj! Jaj! Siessen már János bácsi, segítsen rajtam!

János: Menek már! (Eltűnik az ablakból, majd benyit a présházba. János bácsi már öreg ember. Nagy, ősz bajusz csüng le az orra alatt. Szűrt, csizmát visel. A vállán régi módi flinta lóg. A nyakába hatalmas kulacsot akasztott. Tempósan, öregesen beszél.) Már én illenformán nem láttam senki fiát széken ülni. Hogy így oda legyen kötözve. Talán rablósat jádzanak a fiatal urak és maga a Savanyú Jóska, a bakonyi betyár, akit a csöndérek kézre kerítettek? (Meglátja a túrósbödönben égő gyertyát.) Az ám! No, szíp egy játék! Ippen ollan, mintha siralomházban ülne maga fiatal uram és gyertyával világoskodnának az utolsó perceinek tiszteletére.

Samu: Jaj, ne beszéljen, hanem kapja ki gyorsan azt a gyertyát onnan, mert rögtön a levegőbe repülünk.

János (meghökkenve): Mit mond? Márhogy a levegőbe repülünk? Osztán mitül, mi?

Samu (rémülten): Hát nem látja, hogy a gyertyát puskaporba állították és ha a láng odáig ér, akkor repülünk?

János (leül egy székre és bámulja az égő gyertyát): Az ám! Most már látom... De előbb hadd gyujtsak rá a pipámra, mert azóta spórolok a gyujtóval, amióta kolofóniumot hoztak be rajta. (Tempósan megtömi a pipáját.)

Samu: Nem kolofónium az, hanem — monopólium!

János (legyint): Egy kutya az, amikor drágább lett tűle a gyufa!

Samu: Hagyja abba a pipatömést! Nem látja, hogy az élete milyen nagy veszedelemben forog?

János: Már készen vagyok a pipatöméssel. (A gyertya lángjánál meggyujtja a pipáját és nagyot szippant belőle.) Nem látok én instálom semilyen veszedelmet!!!

Samu: Hát ez a nagy hordó puskapor?

János: Nem vót e' kérem soha puskapor!

Samu: Hát micsoda?

János: Mi lenne más, mint répamag! Tarlórépamag!! (Tempósan belenyomja a dobozba a gyertyát, mire az elalszik.) No látja!! Hanem most már eloldozom arról a székről,

mert nem eshetik rajta valami igen kényelmetes ülés. (Leteszi a székre a pipáját, kioldozza Samu kötelékeit.)

Samu (támolyogva feláll és megpillantja János vállán a kulacsot, lekapja és kotyogtatja): Tele van a kulacs! Tele van! Mi kotyog benne?

János (elbámulva): Víz! Mi kotyogna benne más, mint — víz!

Samu (lelkesen): Víz!!! Istenem — víz! Csakhogy ezt a pillanatot megérhettem! (Szétterpeszti a lábát, a kulacsot a szájához emeli és kortyog... egyre kortyog.)

János: Éjnye, no! Ez a kulacs két literes! Ennyi sok még a keresztesi borból is megártana az embernek, hát még vízből!

Samu (nem lát, nem hall, csak egyre iszik... Végre leveszi a szájáról a kulacsot és nagyot kiált): Most pedig gyerünk ebédelni!!! (Elereszti a kulacsot és elrohan.)

János (a füléhez emeli a kulacsot és kotyogtatja. A fejét csóválja): Igazán megitta az utolsó csöppig! No, de illet! No, de illet! Ki látott már valaha illet?!! Ammá igaz, hogy ez a modern pedogógumi igen különös. Így a mi időnkben nem így játzódtak a gyerekek! Meg tudták különböztetni a répamagot a puskaportól, nem kötözték meg egymást a présházban, amelyet gyertyával ki is világosítanak. Föképpen nem ittunk meg egyfolytában egy egész kulacsra való vizet. Jaj, Istenem, mi lesz már ebből a világból, ha már a fiatalok is illenek!...

(Függöny.)

Harmadik felvonás.

(Keserű Tóni diákszobája. A háttérben két ablak, közötte kerevet. Nézőtől balra ajtó. Ajtó és háttér között könyves állvány. Jobboldalon nagy asztal, amely roskad a ráhalmozott temérdek könyv súlya alatt. Az asztal mellett két szék. Tóni az asztalnál ül, a fejét a keze között tartja, a fülét befogja és kegyetlenül magol.)

Tóni (darálva, úgy hogy csak néha érteni néhány szót abból, amit hadar): Mmmm mm... hazánk koszorús költője, kit az egész világ csodál... mmmmmm a legnagyobb lírikus, kinek költésze... mmmmmmm született... mmmmmmm Pápán diákosko... mmmmm. (Felemeli a fejét.) No, az életrajz menni fog. Meghalt... illetve eltünt 1849... jaj, mely napon is? (A könyvet forgatja.) Ja, igen, mmmmm... tehát. Igen. Ez Petőfi Sándor. Ezzel végeztem. Ha ezt kapom érettségire, akkor jelesre lefelelek... És ha az érettségi biztos azt kérdezi tőlem: — Tudna kegyed kívülről is valamit Petőfi verseiből? — Erre azt felelném: — Igenis, kérem. Elmondom a János vitézből a negyedik éneket. — Erre a biztos úr megijed és azt mondja: — Nem ismer kegyed valami rövidebb verset? — Erre mit felelek? — Igenis, kérem — mondok —. Az anyám tyúkja... és azonnal elkezdem: Ej mi a kő! tyúk anyó kend... a szobában lakik itt..., mire a biztos úr: — köszönöm! ebből elég lesz, kérem a nyelvtani tételt és a kor... (Az ajtón erélyes kopogtatás hallatszik.) Ej mi a kő? Ki kopog, mi kopog, egy fekete holló! — Szabad! Szabad! Tessék besétálni!

(Az ajtó kinyílik és nyúlánk lányalak lép be a szobába. Jobb kezében legyezőt forgat, amellyel az arcát a nézőtől eltakarja. A hölgy mögött Varju Miska vigyorgó arca jelenik meg. Tóni elképedve mered a hölgylátogatóra, lassan, mintegy révületben, felemelkedik, széles mozdulattal az asztal mellett álló székre mutat.)

Tóni: Bocsánat, naccsád! E nem remélt szerrencse megbénítja nyelvem. Parancsoljon hellyet fogglalni!

(A lányka leül, háttal a nézőnek.)

Miska (fürgén előrepattan): Bocsánatot kérünk. Látom, hogy az érettségire készülsz és bizonyára elraboljuk drága idődet.

Tóni: De kérrlek alássan! A matura csak csekélység! Csekélység, kérrem alássan!

Miska (a hölgyhöz fordul): Arabella! Engedd meg, hogy Keserű Antal maturandus urat neked bemutassam! (A lány kedvesen biccent Tóni felé. Miska kézmozdulattal.) Arabella unokahugóm. Eddig Grácban nevelkedett, ahol nagynénink — Ludmilla tánt — borsókonzervgyáros. Néhány napra ellátogatott hozzánk. Amikor a te vonzó egyéniségedről elmondtam egyetmást, kijelentette, hogy meg akar ismerni téged.

Tóni (kihúzza magát): Tarrtom szerencsémnek! Naccsád iggen keddves, hogy gondolt rám!

A lányka (vékony hangon): Oh pite sén! Die Zeugepferde sind sehr platzmässig!

Tóni (erősen fülel): Tessék? Tessék?! Boccsánat, de nem érrtem! Zeuge — Pferde?

Miska (bosszúsan): Nem érted! Nem érted! Már hogy ne értenéd... Igen egyszerű az egész, csak le kell fordítani magyarra. Zeuge — der Zeuge annyit jelent magyarul, hogy tanu... Pferd = ló. A szó jelentése tehát — tanuló! Most azután Platz jelentése = hely; platzmässig tehát: helyes!

Tóni: Hehe-he! Értem. (Meghajlik.) Naccerű! Naccerű! Az már igaz, hogy a diáknál helyesebb személy nincs a világon! (Szívdögletsző pillantást vet a lányra.) Azaz, van valaki, aki a világon a leghelyesebb. És nem más, mint kegyed! Bájos naccsád...

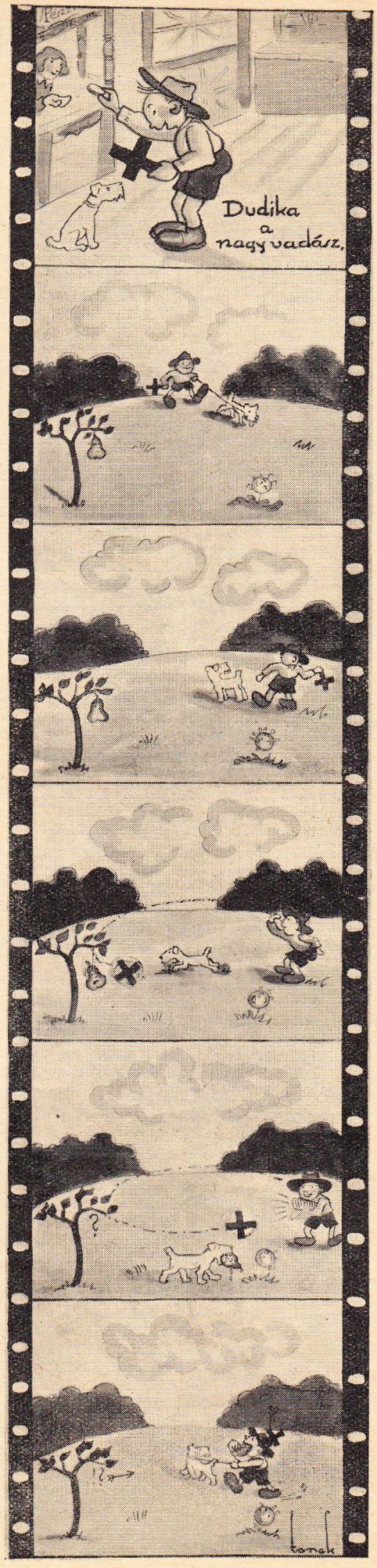
A lányka (kuncogva a legyezőbe rejti az arcát): Oh! Oh! Sie sind sehr apart! Ich hábe gehért, das Sie sind ejn grössze Herzen-feder-butter!!

Tóni (a szívére teszi a kezét): Ah értem! Kegyed nagy szívtolvajnak nevez engem! Mily keddves! Oh! Oh! valóban igen kedves! Herz = szív; feder = toll; butter = vaj!! Igen szellemes!

Miska (megfenyegeti az újjával Tónit): Tónikám! Tónikám! Te igen tanulékonynak mutatkozol! Rendkívül gyorsan haladsz a német nyelv tanulásában!

Tóni (édes udvariassággal): A tanulás könnyen megy olyankor, amikor az embernek olyan kedves nyelvmestere van, mint kegyed — kisasszony!

(Folyt. köv.)

REJTVÉNYEK.

Rovatvezető: *A 64. Szent Asztrik cs.-cs.*

Betűrejtvények:

1. a a a a a arcél

1 pont

2. i i i i i i i dia / i

1 pont

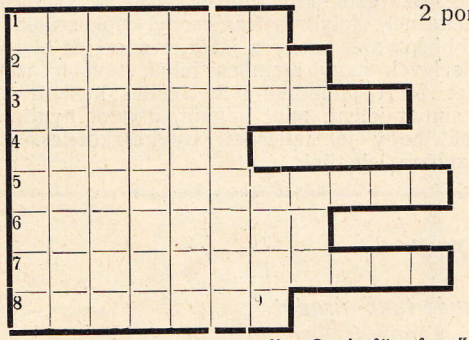
3. M kik lik mik nik

2 pont

4. ź / zạu rügybe szökell-s / összetevők összege-e

2 pont

5.

5 pont

Vízszintes: 1. Agamemnom fia. 2. A fügefaművelés istene. 3. Arkadiai hegy. 4. Nagy afrikai folyó görög neve. 5. Kréta királya, majd alvilági bíró. 6. Hippodameia apja. 7. Görög bölcselő. 8. Gazdagságáról híres király.

Gyógyszertárakban kapható.

Függőleges: 1. Amerikai ifjúsági lap. 1—9-ig haladó ferde sor: Trója királya.

Beküldési határidő: *dec. 12.*

A nov. 15-i szám helyes megfejtései: 1. Danzig, 2. Dupla vagy semmi. 3. Eladó. 4. Kellemetlen. 5. Nincsen új a nap alatt.

Üzenet megfejtőknek: *Széll.* Pontod jelenleg nincs. Kezded újra. Máskor kérjük csapatszámodat és sorszámodat. (Uj sorszámod 9.) A Mókus-őrs sorszáma 10. — *Farkas.* Megfejtésedre mindig írj keltezést. — *Kisöcsikék.* Jan. 1-től kezdve számotokra is közlünk rejtvényeket. Jó lesz? De ezekre szigorúan csak ti kicsik pályázhattok.

Itt a tél! Készülnek a síelők!

Száraz tréning közben. II.

A tél némelyek számára gyorsan, mások számára csigalépésekkel közeledik. A síelők társadalma alig várja azt az időt, midőn gyöngyőrű fehér hótakaró lepi be a hegyek füves lejtőit. Addig is akad azonban munka!

Benyúlunk a lomtárba, hol rossz kötések, kesztyűk és hótányérok várnak javításra, — viaszok, olajos üvegek, kenőeszközök hevernek egymás hegyén-hátán. Elő a lécekkel. Itt az ideje az utolsó gondos olajozásnak. A jól olajozott és karbantartott sí „vakszolás" nélkül is kitűnően siklik a friss havon.

Felszerelésünket javítjuk és előkészítjük a téli szezónra.

Megkezdjük az előkészítő gyakorlatokat is.

A kezdő otthon megtanulja a sí gyors fel- és lecsatolását! Nem kellemes dolog ám 8—10 fokos hidegben gémberedett ujjakkal vesződni az első felcsatolással!

Ugyancsak a szobában gyakorolható a helybenfordulás léccel, mind belső, mind külső lábbal kezdve.

Azután meg kezdünk alkalmas izomgyakorlatokat. Különösen ajánlatos a combokat erősíteni, rugányossá tenni (lesiklás alapállása!).

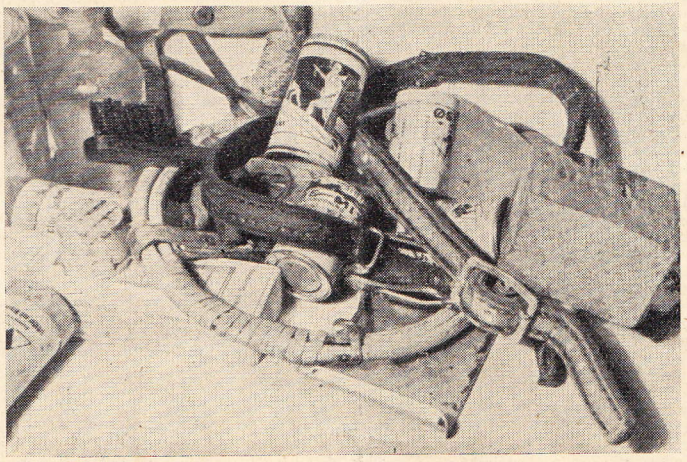

Száraz tréning közben. I.

Mindenféle guggolási gyakorlat jó hatással van. És minél többet ki a szabadba! A versenyzők ilyenkor már régen folytatják a hegyekben az úgynevezett „száraz tréningjüket". A budai hegyek lejtői vígan futó és ugráló csoportokkal vannak tele.

Nékünk jól megdolgozott izmokkal és gyakorlott tüdővel kell bevárnunk azt a pár napot, melyet a csonkaország időjárása a legszebb téli sport élvezésére enged!

Kunfalvi.

A sízők polcán hegyén-hátán feküsznek a jó és rossz alkatrészek.

A régi jó Ternóczky-cipő olcsóbb lett.

Tartósságát és vízmentességét sokezer cserkész dícséri.

Sí-cipő	19.—
Sí-cipő luxuskivitelben	25.50
Cserkészcipő két csattal, magasszárral, 35—39-es számok	18.50
40—43-as számok	22.—
44—46-os számok	23.50
Előírásos korcsolyacipők, 35—49-es számok	18.—
40—43-as számok	22.—
44—46-os számok	23.—

Vidéki rendeléseket pontosan teljesítünk.

TERNÓCZKY JÁNOS sportcipő üzeme,
Budapest, VIII., Festetics-utca 4. (Mosonyi-utca sarok.)
Telefon: 44—9—77.

Olvasógárdánk újabb tagjai.

A Kiadóhivatal számára kedves vendég minden új előfizető.

A Magyar Cserkész olvasótáborának nevében köszöntöm az új barátainkat, a novemberben jelentkezett előfizetőket:

Bartha László
Bányász Ernő
ifj. gr. Bethlen Ödön
Dettre Gábor
Dóczy Zsuzsi és Ádám
Garamvölgyi Pál
ifj. Halmai István
Kozsnyák Károly
Kremó Alajos
Mayer István
Nagy Etele
Pataky György
Péch Endre
Serényi Árpád
Sporhi András
Szabó Károly
Tóth Pál József
69. sz. Baross G.-cs.-cs.
145. sz. Sirály-cs.-cs.
200. sz. Szt. László-cs.-cs.
217. sz. K. M. I. E.-cs.-cs.
318. sz. Méliusz-cs.-cs.
815. sz. cs.-cs. Mókus őrse
877. sz. cs.-cs. Fecske őrse.

De jólesik nyujtózkodni!

Hajnali hidegben kétórás őrség után milyen jólesik végigfeküdni a sátor szalmazsákján és hosszút, nagyot nyujtózkodni!

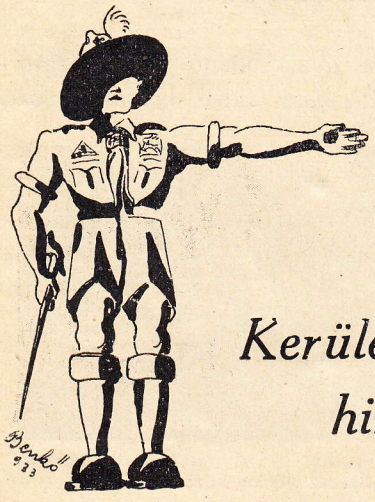
Kétévi mindent feláldozó Jamboree-őrség után, a jól megoldott nagy cserkészfeladat öntudatával milyen jólesik most a saját csapatunk, vagy őrsünk keretében végre újra zavartalanul megpihenni és nagyot, nagyot nyujtózkodni!

Tábori őrség után a pihenés: álom, mozdulatlan, mély alvás. Jamboree után a pihenésünk nem semmittevés, alvás, vagy tétlen lődörgés, hanem visszatérés a megszokott, mindennapi cserkészmunkához. Magunkrahagyva, közös szolgálattól nem háborgatva, folytatjuk ott, ahol elhagytuk két évvel ezelőtt. Próbákra készülnek a fiatalok, különpróbákon dolgozik a csapat ambíciózus része, az őrsök kirándulnak és akadályversenyeket és hikeokat rendeznek, folyik a karácsonyi előkészület, megy az egyéni továbbképzés és megy a játék, a sport és olvasás... Lelkesen, tele szívvel, nagy ütemben folyik tovább az intim, régi cserkészélet. Mert Jamboree után rendes menetű cserkészetet csinálni annyit jelent, mint nagyot, nagyot nyujtózkodni és örülni annak, hogy jól teljesített cserkészkötelesség után végre újra magunkra lehetünk.

AZ ÉLET

Rohanó, tűnő áradat,
mely magával visz, elragad:
ritkán mutat napfényes tájat,
de annál többször ér benne Bánat.
. . . Mégis: a Bánat mennél több, nagyobb,
annál tisztábban cseng a kacajod!

Fejes Ádám.

Kerületi hirek

I. KERÜLET.

A 197. sz. Baross-cs.-cs mozgalmas életében változás történt, Teszlák Géza volt csapatparancsnoktól a csapat vezetését Obernyik Éde vette át, helyettese ifj. Szauter István lett. — Okt. 31-én megkoszorúzták Kálmán bácsinak és Rausch Aladárnak, a Baross Szövetség (szervezőtestületük) elhalt elnökének sírját. — Az átszervezett rajokban kimélyült lelkiélet mellett erős gyakorlati munka folyik. Az új otthonban megkezdődtek a munkálatok a magyaros otthonberendezést illetőleg. — Karácsonyfaünnepélyüket a szegények megsegítésének szolgálatába állítják. Az állástalan „csapat-szegényeket" pedig beosztásszerűen egyes módosabb csapattagok látják vendégül. — Dec. 2-án tartják ünnepélyes második öregcserkészavatásukat, melyen az újöregeket Éry Emil orsz. vezetőtiszthelyettes avatja fel. Az ünnepség a Baross Szövetség székházában lesz (IV., Bástya-utca 5. sz.).

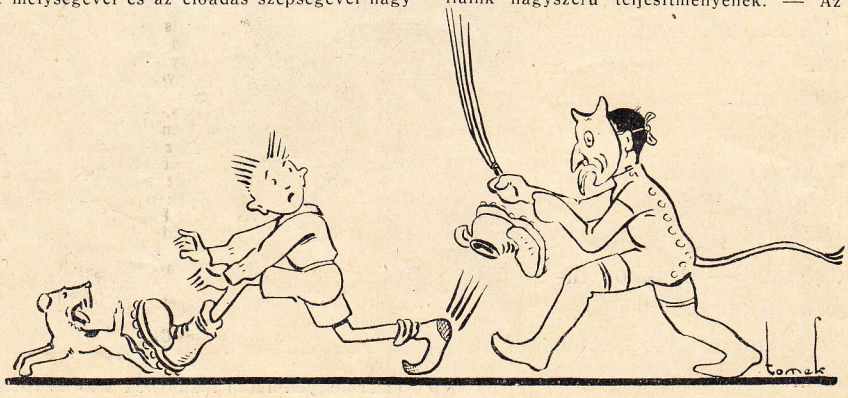
A 26. R. K. „Magyar Jövő" cserkészcsapat november 12-én rendezte műsoros táborozó ünnepélyét, amelyen Pályi Sándor cserkésztiszt, h. parancsnok beszámolt a balatonőszödi előkészítő táborról és a Jamboreeről. A gazdag műsor komoly és víg számok egyvelege volt, melyek közül külön említést érdemel az intézet (érseki kat. reálgimnázium) régi növendékének: Vértessy Miklós dr.-nak „Kalózok a táborban" című 3 felvonásos cserkészoperettje, melynek zenéjét a csapat egykori parancsnoka: Mathia Károly dr., volt intézeti tanár állította össze. A helyi reminiscenciákban bővelkedő darab sikerét csak fokozta a szereplők rutinos játéka. — Ez alkalommal kapta meg a három legjobb táborozó a szokásos csapatérmet: Langa István őrsv., Gajzágó Arisztid és László Ákos. A közmegelégedést és a sikert csak fokozta a cserkészmamák jóvoltából a szünetben rendezett buffet, melynek szinte kifogyhatatlan édes gazdagsága nemcsak a nagyszámú vendégeket, hanem a csapat minden egyes tagját megerősítette hitében, hogy jó lenni néha-néha cserkésznek. — Köszönet azoknak, akik a sikert előmozdították s ezzel a csapat lelkesedését új munkára, új harcra csak fokozták.

IV. KERÜLET.

A 480. sz. Vidovszky Kálmán-cs.-cs. első fogadalomtételi ünnepségét és avatását október 22-én tartotta. A felsőgallai bányászok fiaiból alakult az ottani evangélikus egyház szervezésében. A bensőséges ünnepségen a kerületet Saly József főtitkár képviselte s ő tartotta meg az avatást is. A 35 csillogószemű újonc elé az igazi cserkészeszményt állította követendő példa gyanánt s hivatkozott a csapat nevéül választott boldogult Kálmán bácsi ragyogó példaadására. Ugyancsak e napon tett ígéretet a csapat 26 kiscserkésze is. Az újonnan felavatottaknak további buzgó és kitartó jó munkát kívánó főtitkárt a kis lelkes csapat üdvözlése búcsúztatta.

A 461. sz. Esterházy nádor-ról elnevezett devecseri polg. iskolai cserkészcsapat október végén tartotta újoncavatását. A lelkes csapat 15 jelöltje tette le a fogadalmat dr. Bánlaky Ödön cst., kerületi megbízott kezébe, ki néhány buzdító szóval köszöntötte az új cserkészeket. Az avatási szertartást megelőzően s befejezésül egy-egy időszerű szavalat hangzott el, melyek tartalmuk mélységével és az előadás szépségével nagy hatást váltottak ki a megjelent közönség köréből. Az ünnepség után a csapat díszmenetben vonult el a szervezőbizottság tagjai előtt, amikor is fegyelmezett magatartásukról tettek a csapat tagjai bizonyságot.

A kerületi I. B. november elején tartotta első ülését a Jamboree után. Az elnöklő Mátrai Rudolf tanker. főigazgató, ker. elnök megnyitója után a ker. főtitkár számolt be a kerület által vezetett IV. altáborról. A jelentés főként statisztikai adatokat foglalt össze, melyek közül — mint érdekesebbeket — felemlítjük a következőket: Az altábor létszáma 1150 körül mozgott, ebből idegen volt 450, a többi magyar. Az idegenek közül 384 lengyel, 52 jugoszláv és 15 menekült orosz Budapestről. A kerület csapatai közül kisebb-nagyobb létszámmal összesen 32 vett részt a Jamboreen, ezek 19 táborozó rajegységet képeztek, éspedig 6 törzsrajt és 13 táborozórajt. Az altábor létszámához tartozott még a budapesti 25/ö. Szent Imre-öregcsapat is, mint Verőczy altáborparancsnok csapata. A résztvevők a kerület következő helységeiből jöttek: Bicske, Devecser, Ercsi, Győr, Pápa, Siófok, Székesfehérvár, Tata, Tatabánya, Veszprém és Zirc. Az altábor 270 sátorban nyert elhelyezést, ebből az idegenek 125 sátrat vertek fel, a mieink pedig 145 sátorban helyezkedtek el. A IV. altábor lengyelekből és franciákból álló 70 főnyi kirándulócsapatot vezetett önálló rendezésben Székesfehérvárra, ezenkívül a kerülethez tartozó Veszprémbe, Balaton mellé (Almádi) és Győrbe volt központi kirándulás. — Az altáborparancsnokság összesen 20 parancsot adott ki (4 jelent meg itthon, 16 pedig a táborban) s kereken 1000 ügydarabot intézett el. — A jelentéshez Mátrai ker. elnök fűzött meleg, szívből jövő szavakat a Jamboreen szerzett egyéni tapasztalatairól, benyomásairól, melyek során elismeréssel adózott fiaink nagyszerű teljesítményének. — Az elő-

terjesztés további során a főtitkár a nyári táborozásokról számolt be. Ezeken meglátszik a Jamboree, amennyiben egyéb táborba alig szállt kerületbeli csapat s azok is hazájuk közvetlen közelében ütöttek tábort. — Az I. B. a továbbiakban folyó ügyekkel foglalkozott.

V. KERÜLET.

A szegedi főreáliskola 552. számú Petneházy Dávid cserkészcsapata az iskolával karöltve nagyszabású ünnepéllyel készül megemlékezni az árvíz évfordulójáról.

A csapat 19-én díszőrséget adott a Délvidéki Országzászlónál.

John Berggreen, a Szegeden tartózkodó norvég cserkésztiszt igen nagyszámú közönség előtt tartott vetitettképes előadást Norvégiáról a Turul bajtársi egyesület szegedi helyiségében.

A szegedi Tábori Rendőrcsapat 120 tagja közül kereken 100 fővel vett részt a Jamboreen, melyből 80 öregcserkész a DMKE 124. sz. Sziráky-csapat, további 20 fő pedig a szegedi 82., 123., 183., 277., 550., 552. sz., a szőregi 585. sz. és a békéscsabai 184. sz. csapatokból került ki, kik egy lovas- s egy gyalogos-kapitányság szolgálatát látták el.

A Tudományegyetem 277/ö. sz. Szeri-csapatában Czimbalmos László cserkésztiszt vezetésével szociális-őrs alakult, mely programjába vette az ifjúmunkás öregcserkészekkel való együttműködés megteremtését.

A DMKE 124/ö. sz. Sziráky-csapat őszi csapatösszejövetelein dr. Révai József, vitéz Róna Miklós, Gyarmati János, dr. Ormós Zsigmond cserkésztisztek dolgozták fel a Jamboree tanulságait; november 7-én és 30-án az ifjúmunkás-öregek az egyetemi 277/ö. sz. Szeri-csapat öregcserkészeivel közös összejövetelt tartottak, melyen a Jamboreeről és a Fiatal Magyarság-ról szóló megbeszélést és vitát dr. Sík Sándor vezette le. — A lovasmunka helyettesítésére erőteljes munkát vállalt víziraj alakult Ábrahám Károly ker. főtitkár parancsnoksága alatt. A céllövők a kispuskáról a hadifegyverre tértek át; a levente- és úszószakosztály is megkezdte működését. A szórakozási csoport vallásos tárgyú előadásra készül és tánciskolát szervezett. Az idegenvezetők továbbra is ellátják a filléres- és kultúrvonatok, kongresszusok, a Szegedi Hét idegenforgalmi szolgálatát. A csapat vallási és hazafias felvonulások, körmenetek, gyűlések társadalmi szolgálatának, rendezésének ellátása folytán a rendőrmunkában is kiveszi részét. A most megalakult szociális szakosztály a külvárosokban szervezkedik s két helyen már cserkészőrsöt, illetve kisfiúcsapatot állított fel.

VI—VII. KERÜLET.

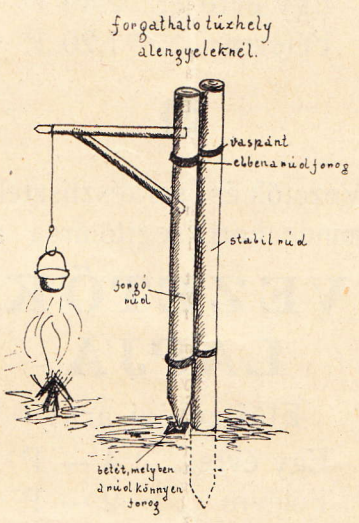
Az októberi őrsi akadályverseny erősen érezte hatását a pécsi csapatok életében. A szép őszi vasárnapokat és iskolai szünnapokat a legtöbb őrs — őrsi kirándulás keretében — a Mecseken töltötte. Általában az őrsi ,,outdoor life'' nagyon fellendült az utóbbi időben.

A 217. sz. KMI-cs.-cs rendezésében őrsvezetői tanfolyam kezdődött munkásifjú-cserkészek részére. Az őrsvezetői tanfolyam résztvevői nemcsak csapattagok, hanem más pécsi csapatok cserkészei is. Ugyanígy a tanfolyam előadóinak sorában is több más csapatbeli vezető is szerepel.

A 669. Assisi Szent Ferenc-cs.-cs. november 12-én csapatotthonában Jamboree-beszámolót tartott, melyen vitéz Széky Pál ker. főtitkár érdekes előadásban ismertette a Jamboreet, cserkészszemmel nézve. Szavalatok, énekszámok, jelenetek, a szervezőtestületi elnök és az új parancsnok — Erdős István — beszámolója tették változatossá a műsort.

VIII. KERÜLET.

Tisztújító közgyűlés. A VIII. kerület november 5-én tartotta évi tisztújító közgyűlését, melynek keretében a Jamboree-altáborparancsnokság is előterjesztette beszámolóját. A rendkívül népes közgyűlést, melyen sok kerületi csapat képviseltette magát, fái Fáy István főispán, ker. elnök nyitotta meg. A Szövetséget Molnár Frigyes dr. külügyi főtitkár képviselte, az altáborparancsnokság részéről megjelent Schelken Oszkár parancsnok és helyettese, Jochs József. Az altábor rendkívül pontos és alapos beszámolójának ismertetése után fái Fáy István elnök a kerület nevében köszönetét és elismerését fejezte ki Schelken Oszkárnak és Jochs Józsefnek és lelkes tisztikaruknak a sikeres Jamboree-munkáért és művészi kivitelű emléklapot nyujtott át nekik. A ker. főtisztviselők beszámolója után a közgyűlés az alábbi új tisztikart választotta meg: Elnök: Fáy István; tb. elnök: Zimay Károly; társelnökök: Almássy István, Borbély György, Dezső Kázmér, Garzó Béla, ifj. Gasparics Lajos, Orbán János dr., Schelken Oszkár; tb. ügyv. elnökök: Erczbrucker Aladár, Joch József és Klein Gyula; üv. elnök: Mihálkó Béla; vezetőtiszt: Siemeister János; főtitkár: Mátis Kálmán; pü. főtitkár: Sz. Tóth Gergely dr.; pénztárellenőr: dr. Végh Sándor; gazd. titkár: Zsigmond Kálmán; pü. titkár: Timár Sándor; gazd. és pü. segédtitkár: Szabó Pál; ker. ellenőrző: dr. Fráter István; s.-titkárok: Ditrich János, Jankai István, Pásztor István; szakelőadók, ö. cs.-ügyek: Bencsik István; kisfiú-ügyek: Hatvani Pál; sajtó és propaganda: Bencsik László; vízicserkészet: Lopusánszki Károly; táborozási ügyek: Gaál Tibor; cserkészparkügyek: Seitz Antal; leventeügyek: dr. Balázs Sándor; körzeti ellenőrzők Kalocsa és vidékére: dr. Pintér László, Tiszavidékre: Faragó László, Jászság: Siemeister János, Kecskemét és vidékére: dr. Fráter István. Becsületbíróság: elnök: dr. Vörösss József; ügyész: Nagy Miklós; bírák: Irányi István, dr. Sz. Tóth Gergely; pótbírák: Gaál Tibor és Gulyás István. Számvizsgálóbizottság: elnök: Winkler István; tagok: Csabai Antal és Major Sándor. — A közgyűlés keretében az altáborparancsnokság a Jamboree-emlékszalagokat és emléklapokat is átadta a csapatoknak. Ezután 50 terítékes ebéd volt, melyet tisztagyűlés követett. Ezen Tassy Ferenc, Siemeister János és dr. Molnár Frigyes tartottak előadást cserkészproblémákról.

216. sz. Arany János-cs.-cs. Nagykőrös. A csapat 12 vezetője megjelent a kerületi alakuló közgyűlésen. Indítványozták és kérték, mit a közgyűlés örömmel megadott, hogy az 5 napos kerületi őrsvezetői tábort a csapat rendezhesse meg júniusban a vizsgák után a várostól adományozott parkjában, a Pálfája-erdőben, ami a várostól 2 km-nyire fekszik. Résztvehetnek elsősorban a VIII. kerületiek s azonkívül mindazok, akik vonzalmat éreznek az Alföld iránt. Az előkészületek már folynak. Alkalomadtán felszólítást küld a csapat vezetősége minden igénylő csapatnak.

X. KERÜLET.

Meghívó. A Magyar Cserkészszövetség X. kerülete 1934 január 14-én, vasárnap d. e. 10 órakor a Tanítók ,,Ferenc József'' Háza (Budapest, VIII., Szentkirályi-u. 47., III. em.) nagytermében tartja évi rendes közgyűlését. Tárgysorozat: 1. Elnöki megnyitó. 2. Főtisztviselők jelentése. 3. Az 1933. évi zárószámadások beterjesztése és a felmentvény megadása. 4. Az 1934. évi költségvetés megállapítása. 5. Általános tisztújítás. 6. Indítványok. (Négy héttel a közgyűlés előtt írásban nyujtandók be a kerület elnökségénél.) A szavazati jog gyakorlására az alapszabályok 7. §-a az irányadó. Alapszabályaink 7. és 11. §-ai alapján a Szövetség rendes tagjai, tehát a szervezőtestületek alkotják a közgyűlést. A szervezőtestületek tagsági jogukat a közgyűlésen igazolt kiküldöttjeik útján gyakorolják. A közgyűlésre küldhető kiküldöttek száma minden szabályszerűen működő raj után (a január 1-i állapotot véve alapul) egy-egy képviselő. Három évnél fiatalabb szervezőtestület azonban csak egy-egy kiküldöttel ,illetve szavazattal szerepelhet, egy kiküldött azonban legfeljebb tiz szavazatot képviselhet.

A nagykátai 906. sz. cs.-cs. okt. 15-én este tartotta nagytábori beszámoló ünnepélyét, amelyen a szülők és a cserkészbarátok százai tapsoltak az ünnepély kis cserkészszínészeinek. A kéthetes mátrafüredi táborozás beszámolóját — a fiúk hangulatos énekszámaival teletüzdelve — Csillik J. parancsnok tartotta. A műsor keretében mutatkozott be a csapat 35 főből álló szavalókórusa is. Műsorából különösen Petőfi: Falu végén kurta kocsma c. kórusszáma ragadtatta újrázó és lelkes tapsra a szavalókórust először halló és arra nagyon kíváncsi közönséget. Az alig egy éves cserkészcsapat szép anyagi és erkölcsi sikerről számolhat be.

Gyerekjáték a nagymosás!

A beáztatás Asszony-dicséret mosóporral

B mosás ABC szappann

C kifőzés ABC szappannal

Minden dörzsölés nélkül is egy kettőre hófehér a ruha! Így dolgozik Ön helyett a Hutter ABC szappan. Kiadós és így olcsóbb vele a nagymosás s emellett kíméli a fehérneműt

HUTTER ABC SZAPPAN

már az illata is tanujele jóságának.

A MAGYAR CSERKÉSZ POSTÁJA

Százan levelezők. A Magyar Cserkésznek írt leveleiteket legjobb volna egyenesen Sopronba címeznetek: Koszter atya: Sopron, Szent Imre Kollégium. A Cserkészházba küldött levelek u. i. legjobb esetben egy heti késéssel kerülnek el hozzám, el is tévedhet néhány közülök, míg ha Sopronba küldítek, akkor egyenesen hozzám jönnek és azonnal tudok felelni rájuk. A szerkesztőség ott van, ahol a szerkesztő, oda jöjjenek hát a cikkek, levelek is. — **Géza és B. Anti.** Igazatok van, magam is elbúsultam, amikor megláttam. Az oka kettő: technika és pénz. Ezt a címlapot két klisével lehetett volna nagyon szépen megoldani, de ahhoz nincs elég pénze a Magyar Cserkésznek; egy klisével pedig a műhely technikája nem tudta szebben kihozni. Különben óriási tévedés az, hogy a ,,modernség'' hiba, nem való a fiúnak, elrontja a fiú ízlését stb. Ne higyjétek, hogy a fiút mindig sziruppal és tejbedarával kell táplálni; megúnja és elmegy tőlünk oda, ahol mást is adnak neki: modernebb ételt. Hogy egy lap jó, az nem jelentheti azt, hogy a lap ósdi. Ha ti minden modernebb tördelésre, képelhelyezésre felháborodtok és arról írtok, hogy

nem meritek a lapot a fiaitok kezébe adni, ez olyan túlzás, amely hamarosan megbosszulja magát. Sokkal nagyobb bizalom a szerkesztőben, őszintébb megértés egy-egy elkerülhetetlenül előforduló hibával szemben is és hit abban, hogy a ti fiaitoknak én is jót akarok, nemcsak ti! Ne háborogjatok és ne írjatok csacsiságokat. Nektek talán mindig minden jelesre sikerül? Nézzétek meg a következőt a tábor keresztjével. Nem szép? Bezzeg ilyenkor nem írjátok: Kérem, ez szép, ezt mindenkinek dicsekedve mutogatjuk!... Hát ilyenek vagytok ti? — **F. Laci, Transsilvania.** Remélem, megkaptad a számot. Elküldtük. A daloskönyvet is. A jövőre vonatkozó érdekes terveid ügyében írj a hollandi követségre: Bpest, VI., Munkácsy Mihály-u. 17. sz. alá, ott szívesen felvilágosítanak mindenről. — **K. Béla, Gyula.** Elintéztem. All right. Ölellek. — **P. József, Baja.** A mult számban jött Koszter atyának egy érdekes kis irredenta karácsonyi jelenete, ahol a karácsony szelleme a két ellenséges férfin át két népet ölel egymáshoz. Egyébként a vezetőtiszti testületnek színdarabjegyzéket szállító körlevele már minden csapathoz beérkezett, kérd el a parancsnok úrtól. Ott találsz megfelelő darabot többet is. Üdv. — **S. I., 172.** Örülök, hogy elküldted elsőszülötteidet, Pista. Ezek még nem kiforrott, jó versek, döcög még sok helyütt a ritmus és a sorok, meg a rim kedvéért erőltetett a mondatfűzés; azonban első próbálkozásnak meglepően jók. Leközölhetném a „Fiúk írásai" között, ha nem tudnám, hogy rövidesen erősen fejlődől majd és küldesz ezeknél jobbakat. A „Vigasztalás"-nak van egy belső hibája is: túlságosan ridegnek és örömtelennek látod a férfikort. Pedig ez az élet gerince, a legigazibb örömökkel és legszebb tartalommal. Alkotni, eredményeket elérni, ugyanakkor családi élet örömeit élni, gyermekeket nevelni: mind olyan szépség, amely mellett eltörpül a gyermekkor játéka és az ifjúság romantikája. Ne higyj a költőknek, ha az életről írsz, mert ők nem értékelnek, csak énekelnek, és énekelni legjobban arról lehet, ami romantikus, ezért írnak mindig szerelemről és ifjúságról és nem írnak masszív, hatalmas férfikorról. Daloló kis csalogányról gyönyörű verset lehet írni, de a MÁV-gépgyár rettentő gépeiről nem tud dalolni a költő. Pedig a való életben milyen kicsi az első és micsoda hatalom a másik! Igy az ifjú- és férfikor. Elteszem a verseidet és várom az újabb szállítmányt. Sokat várok tőled! — **P. L., Eger.** Az 1. ábrában rendes szemafórjelek sorakoznak egymáshoz. Kétkarú a szemafór, minden 2—2 vonás egy betű, a pontok pedig a mondatok végét jelzik. Egészen érdekes és újszerű ábrázolása a szemafórjeleknek. A 3. ábra rendes morze-írás, csakhogy a vonásokat az 1., a pontokat a 2. és a szóközöket a 3. szám helyettesíti. Egyébként a 2. és 3. ábra szövege ugyanaz, csakhogy a 2. ábra morzejeles sorainál minden második sort visszafelé kell olvasni. Hadijátéknál elsőrendűen felhasználható érdekes újítások. — **J. Feri, 91.** Még mindig a régi tanács, Ferkó: olvasni, olvasni sokat! Ezek még nem jók, nem is közlöm le őket, mert fogsz te náluk sokkal jobbat írni és akkor szégyenkezve szemlélnéd a mostaniak hibáit. Még mindig nem vigyázol a formára, ritmusra; nézd, ha a régi versformák közül bármelyiket választod és az első versszakot pontosan beleilleszted, akkor éppen ilyen pontosan illeszkednie kell a másodiknak és harmadiknak és a többieknek is. Nézd csak őket: az „Elfelejtett" mind a három versszakában egészen más a ritmus és a szótagszám; a „Szózat Genfből" 1. vsz. 4. sorának ritmusa, ríme milyen rossz, és a 3. vsz. üteme mennyire más, mint az elsőé! A modern operettek és divatos kávéházi dalok szövegeit el ne olvasd, meg se hallgasd, mert azok nem poézis, csak testszagú üzlet; a te olvasmányaid a tiszta költészet, igazi művészetet adó magyar költők legyenek! Még mindig nagyon sokat várok tőled és még mindig keveset adsz. Tovább! Tovább! — **K. Károly, 74.** Jó írás, leadtam a nyomdába. De szemléltetőbbnek kell lenned a továbbiakban: amint olvasom, magam előtt lássam azt, amit leírsz, vagy magyarázol. Várok újakat! — **Cs. F., 592.** Jólesett a kedves leveled. Hiszen olvasók és szerkesztők között nagyon mély, lelki barátságnak kell lennie. Hiszem, hogy ezt legtöbben megértitek és akarjátok. Számítok reá, hogy segítetek a munkában és tőletek is kapok értékes anyagokat. Irjatok, írjanak a fiúk is. Ölellek! — **B. Mihály, 33.** Nagyon sok erő és érdekes, éles beállítású gondolat van a beszédedben, Miska. Milyen hatást tett a fiúkra? Nem közlöm le, mert túlsokat fog át és túlságosan általános, de szeretnélek közelebbről ismerni, tudni rólad: ki vagy, minek készülsz, mit tanultál, hogy élsz... Irj részletesen önmagadról. Örülök neked. — **D. B. sirályok.** Béci elküldte az ős fényképét és én úgy üdvözöltelek benneteket, mintha régesrégen ismerném már a komoly Brit, a vígan mosolygó, erős Jozsót, meg a két Farkas-testvért: a Zolit, meg a Gyuszkót, hiszen Bécivel többször leveleztünk már rólatok. Kár, hogy a Laja, meg a Sanyi kimaradt a Jamboree-fényképről! Mikor írtok nekem ti is, fiúk? Jó volna személyesen külön-külön is megbarátkozni. Nem? Esetleg tegyétek egy borítékba az összes leveleket és Karcsi behozhatná a Szövetségbe. Ölellek és várom az írásaitokat! — **Pa-Ra.** Nem kaptam meg a lapot, fiúk! Hová küldtétek? Látom, a levelezőlapot Komáromba címeztétek, onnan Budapestre került és úgy érkezett nagy körút után Sopronba. Küldjetek még egy számot a lapból, de Sopronba, a kollégiumba címezzétek. Kíváncsian várom. — **R. Laci.** Csak így üzenek neked is, Lacikám, mert nem jut időm még mindig arra, hogy személyes levelet írjak. A kerületi hírek végtelenül fontos része a lapnak. De így, ebben a formában nem jó a közlésük, mert a rövid beszámolók egy-egy ünnepélyről, vagy avatásról a maguk hivatalos szófukarságában a nagy nyilvánosságot nem érdeklik, csak azok olvassák el, akikről szól, vagy akik az illető csapat riválisai. Ennek a rovatnak duzzadnia kellene az erőtől: „élünk, dolgozunk, ezt próbáltuk... ezt tettük... ez sikerült... ebben nem boldogulunk, mondjátok meg, hogy kellene...". Mintha tábortűz mellett ülne az egész magyar cserkészet és elmondanátok egymásnak a munkátokat. Ezt nektek, kerületi sajtóreferenseknek kellene jól megszerveznetek. Mondjuk, te megpróbálhatnád mindjárt. Hiszen a kerület minden híre tehozzád fut be: kéthetenként próbálj szétszórt kis referátumok helyett mindig egy egységes képet gyúrni a te kerületed életéről, kidomborítva azokat a motívumokat, amelyek közérdekűek és az egész magyar cserkészetre vonatkozólag értéket jelentenek. Sokat várok ettől az új formától. Meggyőződésem, hogy valami újat és jót kezdhetsz. Próbáld meg! — **Cs. J.** Jót mulattam rajta. Kíváncsi vagyok, a magyar fiúk hogyan fogják tudni előadni. Mert a humorában van valami egészen különlegesen angol, amelyre a magyar nem mindig reagál. Meglátjuk. — **M. J., Makó.** Nagyon egyszerű, sokszor döccen és sántít, de igaz érzés van benne. Közölni fogjuk. Örülök, hogy az ügyek rendbejöttek. Sok örömet a munkádban! — **Domi, 3.** Jó a téma, szívesen helyet adok neki. De ne olyan hosszút adj.Mondjuk két, egészen önálló cikk, amelyek egymást kiegészítve adják az összes szükséges tudnivalókat. Ilyen hosszú, folytatásos sorozatra nem gondolhatunk. Jó lesz így? — **G. E., Soroksár.** Nagy-nagy örömmel olvastam, hogy milyen szeretettel nézi a cserkészetet és észreveszi öccsénél is azt a különleges, érdekes vonást, amelyet a cserkészet rajzol rá a fiú jellemére. Melegszívű cserkészmamák: nagy ereje a mozgalomnak! — A három dalszöveget átadtam az illető bizottságnak, amely a cserkészek nótáskönyvének ügyével foglalkozik. A szövegeknek két hibájuk van: az egyik, hogy nem adnak új gondolatot, hanem sokszor megénekelt régit öltöztetnek új ruhába; aztán hogy sok a zárójeles elhallgatás, amelyek így, olvasva kiegészítik a szöveget, viszont éneklésnél kimaradnak és mindig egy-egy kis botlást okoznak. Kár, mert pl. Jankó története igen kedves. — **B. P., 565.** Igen szépen indul a kis vers, de aztán, a 3. versszaktól kezdve egyszerre eltolódik: ott a 4. sor már erőszakkal van a rimmel a többihez ragasztva, az utolsó vsz. pedig sem rímet, sem ritmust nem néz, hanem egyszerűen formán kívül ragasztja oda az utolsó irredenta gondolatot. Várok tőled új verseket; az első két vsz. igéret: azt ígéri, hogy tudsz írni ennél jobbakat is. Próbáld meg! — **W. J.** Érdekesek a barátod versei; a farsangi éjszakáról szólónak és az „Én! Te! Ő!" címűnek érdekes a gondolata is. De a formája nem szuggesztiv erejű költői forma; nem eléggé kötött ahhoz, hogy jó legyen, viszont nem eléggé egyéni és szuggesztív ahhoz, hogy ne legyen kötött. Zavarban vagyok vele; a fiúk írása között nem szívesen látná, viszont a mi költőink jobbakat írnak. Te nem így látod?

Igazi cserkészmunka

csak akkor lehetséges, ha lépést tartunk a központ munkájával.

Cserkészek kalauza a

MAGYAR CSERKÉSZ

Előfizetési ára:

Egy évre ... 8.— P
Félévre ... 4.— P
Negyedévre 2.— P

Öregcserkészek legjobb barátja a

FIATAL MAGYARSÁG

Előfizetési ára:

Egy évre ... 2.40 P
Félévre ... 1.20 P

Vezetők és cserkésztisztek mindenkori segítőtársa a

VEZETŐK LAPJA

Előfizetési ára:

Egy évre ... 4.— P
Félévre ... 2.— P

Mind a három lapra előfizetni lehet a M. Cs. 31.428. sz. postatakaréki csekkszámláján és a Kiadóhivatalban (Budapest, V., Nagy Sándor-utca 6. II. em. 37.)

Kérj mutatványszámot!

A Magyar Cserkészszövetség Hivatalos Lapja. Előfizetési ára egész évre 12 pengő. — Félévre 6 pengő. — Negyedévre 3 pengő. — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, V. kerület, Nagy Sándor-utca 6. szám. Cserkészház.
Szerkesztésért és kiadásért felelős: KOSCH BÉLA dr.
Kiadja a Magyar Cserkészszövetség.

LAPUNK

hirdetési részén csakis megbízható cégeket ajánlunk. Vásárlásnál hivatkozzunk a Magyar Cserkészre.

„Élet" Irodalmi és Nyomda Rt. Budapest, I., Horthy Miklós-út 15. — Igazgató: Laiszky Jenő.

APRÓ HIREK

Úszás- és evezésoktatás. A Magyar Evezős Szövetség jóvoltából az idei *evezős*oktatás (kasztlizás) megkezdődött. A cserkészek a M. E. Sz. VIII. ker., József-u. 61. sz. alatt levő evezőstanmedencéjét hétfő, kedd, szerda, péntek, szombat (tehát csütörtök kivételével minden hétköznap) d. u. 3—4-ig és szombat este ½10—½11-ig vehetik igénybe. Az evezésoktatást a Fiatal Magyarság Vízitelep-vezetőtisztje: Habel Károly vezeti. Az oktatás teljesen díjtalan, fűtött öltöző- és mosdóhelyiség rendelkezésre áll. Jelentkezés az oktatás ideje alatt a helyszínen. — Az *úszás*oktatást is előreláthatólag december elején megkezdjük. Ezirányú tárgyalások a Magyar Uszószövetséggel a Nemzeti Sportuszoda átengedése érdekében már folynak. Bízunk benne, hogy a megbeszélések — a megfelelő feltételek és időpontok elnyerésével — részünkre kedvezően fognak zárulni. — A csapatok saját érdekükben kísérjék figyelemmel az erre vonatkozó értesítést cserkészlapunk hasábjain, vagy a csapatokhoz küldött körlevélben. — Az úszás- és evezésoktatással kapcsolatban felhívjuk a cserkészsportolók figyelmét az O. I. B. 1932 okt. 12-i határozatára, mely szerint síelést, *úszást, evezést,* turisztikát stb. csak azok a cserkészek gyakorolhatják, akik megelőzőleg orvosi vizsgálatnak vetették alá magukat és a fenti sportok üzésére alkalmasnak találtattak. Az orvosi vizsgálat legalább félévenkint megismétlendő. A sportorvosi vizsgálatokat cserkészsportolók részére a Testnevelési Házban (Alkotmány-u. 6. fsz. 1.) levő „II. sz. sportorvosi tanácsadó" végzi dr. Dusovczky Andor síszövetségi orvos által f. év december 1, 4, 11, 13, 15, 18, 20 és 22-én d. u. ½7-től 8 óráig.

A csepregi Nádasdy-cserkészcsapat Jamboree-levelezőlapjai: négy különböző kacagtató karrikatúra, amely mögött ott sír mindenütt a trianoni irredenta — a Cserkészboltban még kaphatók. A csapatok, amelyek bizományba kaptak belőlük, nagyobbrészt elszámoltak már, a néhány hátralevő is rövidesen elküldi a lapok árát úgy, hogy most már csak a Cserkészboltban és a csapat parancsnokságánál rendelhetők a lapok. Vegyétek, fiúk, hiszen a jövedelemből sok szegény cserkészt ruház fel karácsonykor a csapat!...

A magyar polgári eszperántó egyesületek a magyar nyelvnek a Felvidéken szenvedett sérelmeivel foglalkozván, azokat a leghatározottabban elítélik. A magyar eszperantisták elsősorban magyarok, akik anyanyelvüket mindenekfölé helyezik. Az eszperantót segédnyelvként használják minden olyan alkalommal, amikor anyanyelvünk nem elégséges — az eszperantó lényegének megfelelően —, hogy a népeket egymáshoz közelebb hozzák.

A sajtó nyilvánossága előtt leszögezzük, hogy az eszperantó útján fel fogjuk világosítani a közvéleményt az anyanyelvünk elleni támadásokról. Mindenki szeresse saját anyanyelvét, de tisztelje a másokét is.

A Magyar Országos Eszperantista Egyesület,
Az Országos Katholikus Eszperantó Egyesület,
A Magyar Eszperantó Pedagógiai Társaság,
A Magyar Cserkészszövetség Eszperantó Gyakorlóköre.

Kedvezményes színházjegy. A Kamaraszínház Igazgatóságától nyert értesítés alapján ezúton is értesítjük a csapatokat, hogy az idei szezónban is a multhoz hasonlóan a cserkészek és csapatok részére kedvezményes jegyeket adnak ki. A megállapított kedvezmény 30%. A kedvezményesárú jegyeket a Gazdasági Hivatalban kiállított utalványokra lehet megváltani. Ugyancsak e helyen értesítjük a csapatokat, hogy a Kamaraszínház minden szombaton délután ½4 órai kezdettel ifjúsági előadásokat rendez. Bemutatásra kerül Dickens regénye nyomán, Siliga Ferenc által írt: *Copperfield Dávid* című 3 felvonásos ifjúsági színjáték, 8 képben. Az ifjúsági előadásokra félárú jegyutalványok átvehetők a Gazdasági Hivatalban.

John Berggreen, a Magyarországon időző norvég cserkésztiszt e hó végén fejezte be esperanto nyelvtanfolyamát. A Cseh András (magyar kat. lelkész) módszerével tartott tanfolyamot igen hangulatos teaest fejezte be, melyen John Berggreen humoros filmet, a hallgatók pedig egyéb magyaros apróságokat mutattak be. A norvég cserkésztiszt Ausztria, Csehszlovákia, Lengyelország és a Balti-államokon át tér vissza hazájába.

A GAZDASÁGI HIVATALBAN KAPHATÓ KIADVÁNYOK ÁRJEGYZÉKE:

Cserkészpróbák:

	P
Temesy: Cserkészkönyv. VIII. kiadás	2.—
— Magyarország története	1.—
Dr. Fodor: Magyarország földrajza	—.24
Bödy: A magyar zászló, címerek, szentkorona és koronázási jelvények	—.80
A mi törvényünk	—.20

Különpróbák:

Különpróbák, ötven különpróba rajza és leírása	—.50
Vezetőtiszti Testület: Térképészet	—.80
Krisz: Kerékpározás	1.—
Öveges: Időjóslás és időhatározás	—.90
Vezetőtiszti Testület: Céllövészet	—.60
— Gépkezelés	—.60
Erzbrucker—Sztrilich: Vízicserkészet	1.20
Dr. Mócsy—Dr. Sztrilich: A cserkészsegélynyujtás kis kátéja, V. kiadás	—.20
Jánosy A.—Jánosy I.: Famunkák, I.	1.20
Liptai János: Jamboree főzési receptek	—.60
Wittvindits: Csónakok kezelése és javitása	—.30
Dr. Bátori József: Cserkészszellem a vizen	—.50
Simó: Vízrendészeti ismeretek	—.40

Gyakorlati cserkészet:

Sztrilich: Táborozási könyv, II. kiadás	2.—
Hunyady: Tábori szakácskönyv	1.50
Nagy Főnök: Vadászösvényen	1.20
Bánlaky—Hesz—Sztrilich: Játékoskönyv	1.20
Spielenberg: Magyar cserkész daloskönyve	1.20
Bárdos: 101 magyar népdal	1.50
Jamboree iroda: Nézem az eget, nóták	—.04
Karácsonyi: Regős káté	—.60
Leopold Zimmermann: Bilder-Spiel	3.50
Spielhandbuch 1.	3.—
„ 2.	2.50
„ 3.	3.—
„ 4.	3.—
„ 6.	3.—
Vezetőtiszti Testület: Hajítás	—.30
— Repülés...	1.—

Vezetői-könyvek:

Major: Az őrs megteremtése	1.—
— Az őrs élete	1.—
R. E. Philipps: Az őrsi rendszer és a tiz törvény	1.—

	P
Sztrilich: A gyakorlati őrsvezető...	1.—
— Csapatmenetrend	—.50
— Táborozási menetrend. I.	—.50
— „ „ II. A táborvezetés	—.50
Faragó: Az öregcserkészet útjain	3.—
— A kisfiú és a cserkészet	1.40
Faragó E.: Cserkészapródkönyv	1.20
Baden Powel: Pfadfinder	3.—
— Pfadfinderführer	3.50

Költemények, színdarabok, regények és elbeszélések:

B. P.: A boldogulás ösvényein	4.—
Dr. Radványi: Szindarabok	—.60
Koszter Atya: Mesélnek a kulisszák	1.20
Sík: A magyar fiú szavalókönyve. Kötve P 8.—, fűzve	6.—
Vezetőtiszti Testület: Vitézi tettek	1.—
Radványi: Napsugárleventék	1.20
E. T. Seton: Két kis vadóc	2.70
— Erdőlakók	2.70
— Rolf	2.20
Farkas: Hadak útján	—.96
Koszter Atya: A pszichofutballisták	1.—
Harangi: Robinson unokái	1.50
Temesy: Élni!	2.70
— Győzni!...	3.—

Szabályzatok:

Kiképzési szabályzat, 1932.	—.50
Cserkész ruházati szabályzat, 1931.	—.60
Gyakorlati szabályzat, 1928.	—.60
Cserkészvezetők képesítési, megbizatási és igazolási szabályzata	—.30
A M. Cs. Sz. fegyelmi bíróságainak szervezési és eljárási szabályzatai	—.60
Kiscserkész szabályzat	—.16
Táborozási szabályzat	—.60
Stanoilovic: A cserkészjáték szabályzata	—.40

Egyéb kiadványok:

v. Faragó E.: Jó munkát	—.50
Gerritsen Vilmos: Farkaskölykök könyve	1.—
Hermann: Kopenhágai Jamboree	2.40
Sík és Zsembery: Nemzeti nagytábor emlékkönyve	2.40
A Magyar Cserkészszövetség legutóbbi évei	1.50
Kosch: Cserkészúton Angliában	2.20
1930. évi cserkésznaptár	1.20
1931. évi cserkésznaptár	1.20
The World jamboree, 1929	10.—
10 törvény levelezőlap 1. sorozat (10 drb.)	—.80
Márton L.: Jambore levelezőlap-sorozat (22 féle) darabonkint	—.10

Könyvrendelések esetén a portó a rendelőt terheli.

CSERKÉSZBOLT

BUDAPEST, V., NAGY SÁNDOR-U.

TEL.: 112—34, POSTATAKARÉKPÉZTÁRI CSEKKSZÁMLA 34,38

A Magyar Cserkészszövetség kizárólagos hivat. szállítója

A Vilmos császár-út 48. számú háztól harmadik épület.

CSERKÉSZ-ÁRJEGYZÉK

Érvényes 1933. XII. 1.-től.

Apródfelszerelésre vonatkozólag kérje külön árjegyzékünket.

Árvalányhaj — — — — — — — — — — — — — — — —.08
Árvalánynaj-boglár — — — — — — — — — — — — —.36
Alsó gyalogsági (leszerelési anyag, amig a készlet tart) — — — — 1.40
„ **bőrtokkal**, övre felakasztható — — — — — — — — — 2.30
Bot, cserkész, 180 cm hosszú 25—30 mm vastag jégszeggel és méterbeosztással — — — — — — — — — — — — 1.—
„ fentinél vékonyabb vagy rövidebb vagy kevesebb szereléssel **50** filértől külön ajánlat szerint.
„ tiszti, jégcsúccsal, erős **2.70**, könnyebb **1.90** és — — — — 1.30
Botplakettek — — — — — — — — — — — — — — — —.30
Bumerang, kereszt — — — — — — — — — — — — — — 1.20
Balta, amerikai mintájú, dobó, bőrtokban — — — — — — — 3.90
Baltakalapács (leszerelési anyag, amig a készlet tart) — — — — 1.40
Borotvapenge, „Jamboree" védjeggyel, önborotvához — — — — —.15
Cipő, „Világtábor", magasszárú, duplacsattos, varrott duplatalppal, végigbélelt békanyelves, sötétbarna sport box 40—46-ig **16.80**, 36—39-ig **15.80**, 31—35-ig — — — — — — — — — — — — 14.80
„ „Jamboree" védjegyű, a fentihez hasonló kivitelben, kisipari kézimunka 44—46. sz. **24.50**, 40—43. sz. **23.—**, 35—39. sz. — — 19.50
„ „Mérföldlépő", sötétvörös chromcserzésű magasszárral, végig bőrrel bélelve, szegezett és hajlatban varrott erős croupon talppal. Ideális fiú iskolacipő 40—46-ig **16.50**, 36—39-ig **12.50**, 31—35-ig 11.—
„ Haferl félcipó, csattos nyelvvel, varrott duplatalppal, végigbélelt, sötétbarna sport box 40—46-ig **13.50**, 36—39-ig **12.—**, 31—35-ig 11.—
„ „Rover" civil félcipő, barna vagy fekete — — — — — — 13.50
„ „Rover" civil magascipő, fekete — — — — — — — — 13.50
Cipőosztályunk átszervezése kapcsán a legértékesebb külföldi luxus, magasszárú túra-, séta-, hegymászó, szeges-, Montanahaferl stb. márkás cipőkülönlegességeket, amig a készlet tart, csaknem féláron — 29.80
Cipőfűző-különlegesség, bőrből — — — — — — — — —.30
Cipővizhatlanító olaj 50 gr-os —.68, u. a. 100 gr-os — — — 1.16
„ zsír, tubusban — — — — — — — — — — — —.30
Csajka, aluminium, literes **1.58**, nehéz **2.80**, félliteres — — — 1.10
Csákanybalta vagy kapa — — — — — — — — — — — 2.50
Csésze, nagy, teás, törhetetlen Futurit műanyagból, tányérral — — — 1.88
Derékszíj, angol m. vert bronz, liliomos csattal, karabinerrel — — — 3.70
„ nickel csattal, csúsztatható karabinerrel — — — — — — 1.60
„ csatt, liliomos, külön — — — — — — — — — — — 2.—
Evőeszköz, alum. összerakható kanál-villa —.80, kanál-villa-kés — — 1.40
Ételcsésze, patentzáros, légmentes, gumiszigeteléssel 16 cm **2.90**, 14 cm 2.40
Ételdoboz, aluminium, nagyság szerint 285×200×80 mm **5.50**, 255×175×80 mm **4.50**, 200×150×70 — — — — — — — — 3.40
Farkaskölyök **cikkekre vonatkozólag kérje külön árjegyzékünket.**
Gyékény, szalmazsák helyett, 50x200 cm **1.50**, gumi talajtakaró 50x200 cm 4.80
Gyorsfőző, alum. két edénnyel, szélvédővel, sárgaréz borszeszlámpával 4.90
„ u. a. nagyobb, **21.80**, **17.—**, **15.—**, egy és félliteres — — — 7.80
Harisnya, khaki, „Jamboree", 22 cm **1.60**, +cm-kint — — — — —.10
„ tömőfonál hozzá, khaki kartonon — — — — — — — — —.06
Harisnya, khaki „Világtábor" 21 cm —.**76**, cm-ként — — — — —.06
Hátizsák, valódi bőrszegéssel, varrott és szegezett szíjakkal, barnára fényezett veretékkel.
„ **„Lurkó"** 1 zsebbel, egyenes szíjjal, 35×45 cm, vízhatlan Nomád vászonból — — — — — — — — — — — 2.80
„ **„Uzsok I."** 1 zsebbel, egyenes szíjjal 35×45 cm, a legerősebb vastag vadászvászonból — — — — — — — — — — 5.—
„ **„Uzsok II."** 2 zsebbel, egyenes szíjjal 45x55 cm, a legerősebb vastag vadászvászonból — — — — — — — — — 8.—
„ **„Uzsok III."** 2 zsebbel, ívelt szíjjal 55x65 cm, a legerősebb vastag vadászvászonból — — — — — — — — — — 12.—
„ **„Norvég I."** 3 külső, 1 nagy belső zsebbel 50×50 cm, a legnehezebb vízhatlan „Gránit" vászonból — — — — — — — 17.80
„ **„Norvég II."** 3 külső, 1 nagy belső zsebbel, 55×55 cm, a legnehezebb vízhatlan „Gránit" vászonból — — — — — — — 19.80
Hátizsák-zacskó, zöld, barna, vagy kék színben, nagys. sz. —.**90**, —.**70**, —.50
Hátizsáklakat, felnyithatatlan — — — — — — — — — 2.50
Igazolványtok —.**40**, fémkerettel — — — — — — — — 1.30
Ing khaki flanellből 41—45 **6.45**, 35—40 **5.70**, 28—34 nyakbőségben — 5.32
„ gyapjúflanellből, „Jamboree" védjegyű, minden szám — — — 12.—
„ khaki molinóból, minden nagyságban — — — — — — — 4.50
Iránytű, nikkelezett, elzárható, rádiumos, 30 mm **4.50**, 35 mm — — — 5.—
„ Bezard-rendszerű — — — — — — — — — — — — 21.20
„Jamboree" emléktárgyak: manzsettagomb párja **2.60**, nyakkendőszorító **1.50**, botplakettek —.**30**, fémszobor **4.—**, autó- és kerékpár-plakett **4.—**, zománcos boglár —.**60**, gyűrű **1.80**, zászló — — — 1.—
Jelvény, cserkész —.**10**, zománcozott civil cserkészjelvény —.**15**, I—II. o. —.**24**, II. o. —.**12**, különpróba —.**24**, Hungária —.**50**, kath. és prot. lelkészi — — — — — — — — — — —.80
Kalap, cserkész, angol forma, az új előírás szerint viharzsinórral és bőr kalapszíjjal — — — — — — — — — — 5.80
„ tiszti, szürkés nemezből — — — — — — — — — — — 12.—
Kalapszíj, tiszti, prima, varrott —.**60**, cserkész, bőrből —.**40**, viharzsinór —.18
Kalapszámok darabja — — — — — — — — — — — —.68
Késes, cserkészkés, mindentudó **2.90**, ugyanaz agancsnyéllel **7.40**, csigaliga-agancs, vagy bőrnyéllel, bőrtokban **6.50**, „Puma" (kis csigaliga) bőrnyéllel, bőrtokban, rózsafanyéllel — — — — 2.90
Kiscserkész-felszerelésre vonatkozólag kérje külön árjegyzékünket.
Krinolin, 12 mm-es **5.—**, 8 mm-es **4.—**, Hindu krinolin (zsákár) — — 9.—
Körgallér irányított khaki lódenből 2 zsebbel és vállhevederekkel 116—120 cm hosszú **19.80**, 100—108 cm hosszú **16.80**, 85—92 cm hosszú
„ prima tiszti irányított lódenkülönlegességből 116—120 cm hosszú **37.30**, 100—108 cm hosszú **35.30**, 85—92 cm hosszú — — — 13.50 30.80
Kulacs, bőrszíjas, dugóval, karabinerrel fél literes **2.40**, háromnegyed literes **3.30**, u. a. filchuzattal fél literes **3.90**, háromnegyed literes **4.80**, csavarmenetes zárral, karabinerrel fél literes **3.20**, háromnegyed literes **4.—**, egy literes **4.70**, u. a. filchuzattal fél literes **4.40**, háromnegyed literes **5.30**, egy literes — — — — — — — — — 6.—
Kürt, F-hangú századkürt — — — — — — — — — — 14.—
Kürtzsinór, piros vagy zöld **3.20**, piros-fehér-zöld — — — — — 3.80
Kürtfávóka (mundstükli) — — — — — — — — — — — 2.—
Labda, stukk, bőrből **1.50** és — — — — — — — — — — —.
Lasszó, 8 mm, 10 méter — — — — — — — — — — — — 6.
Levente ruházati cikkek (sapka, jelvény, ing, stb.) külön arajánlat szerint.
Levélpapir cserkészjelvénnyel mappában, 20 iv, 20 boritók — — — 1.
Málhaszíj — — — — — — — — — — — — — — — —.
Mentődoboz, Turul, egyéni felszerelés, aluminium dobozban — — — 2.
Mentőtáska, örsi, dobozban, vízhatlan vászontokban, vállhevederrel — 6.
„ örsi, nagyobb, bádogszelencében, vízhatlan vászontokban, vállhevederrel — — — — — — — — — — — — 9.
Morse-zászló, minden színben, rúddal 1 m×1 m — — — — — — — 3.
Nadrág, 2 oldal-, 2 fedeles, legombolható hátsó- és 1 órazsebbel

hossza	khakiakció-löden	Ia khaki loden	khaki tiszti loden	covercoat vászon
40 cm	4.—	7.—	10.60	4.90
45 cm	4.50	7.50	11.40	5.20
50 cm	5.70	8.—	12.30	5.50
55 cm	7.—	8.50	13.10	5.80
60 cm	7.90	9.—	14.—	6.10

Nyakkendő, zöld vagy barna — — — — — — — — — — —.5
Nyakkendő, „Jamboree"-jelű, négyszögletes, zöld, vagy barna delénből 1.8
Nyakkendőgyűrű „Jamboree" —.40, lapos bőrből ronott — — — — —.1
Nyíl 8.—, **6.—**, **5.—**, nyílvessző —.50 — — — — — — —.4
Oldalzsák, vállszíjjal **5.40** — — — — — — — — — — 3.8
Öltöny, saccokabát, breeches nadrág a Ruházati Szabályzat előírása szerint, külön-külön is, mérték szerint.
Örsi zászló la szatinból **2.—**, zászlóra állat **1.20**, zászlóra csapat- és örsi szám külön — — — — — — — — — — — — 1.2
Paszomány, arany vagy sárga, métere **1.60**, piros vagy zöld — — — —.8
Pénztárca, övre fűzhető — — — — — — — — — — — 1.5
Pohár, aluminium, csőrös, fogóval, egynegyedliteres —.**56**, lapos — — —.5
Pohár, törhetetlen Futurit műanyagból, nagy —.**88**, lapos — — — —.7
Pullover, újjatlan, vastag khaki gyapjúfonalból — — — — — 12.4
Repülő-cserkészruházati és egyéb felszerelési cikkekre vonatkozólag kérje külön árjegyzékünket.
Ruhagomb (sima vagy liliomos) nagy, darabja —.**12**, kicsi — — — —.0
Sapka, tábori khaki, covercoatvászonból — — — — — — 1.2
Sátor, 4 személyes, gulaalakú, khakiszínű, vízhatlan „Nomád" vászonból, tűzoltófonással záródó ajtóval. Alapterülete 200×200, magassága a föld felett 180 cm, 8 cövekkel, vízhatlan csomagolózsákkal **25.—**, u. a. 250×250 cm **37.50**, u. a. 150×150 cm 19.5
Expediciós sátrak, munkás- és irodasátrak, kerti-, strand- és kabinsátrak. — Árnyékoló és talajtakaró ponyvák külön ajánlat szerint. — Vízhatlan vásznak méterszámra.
Sátorról — sátorkellékekről és egyéb táborozási felszerelésekről kérje külön árjegyzékünket.
Sportfelszerelésre vonatkozólag kérje 1933. T. jelű árjegyzékünket.
Sip, angol, tiszti **2.10**, nagy oxidált, háromhangú **1.40** — — — — 1.—
Sípzsinór, sötétbarna gyapjúzsinór, előírás szerint —.**58** és — — — —.3
Só- vagy paprikaszóró, törhetetlen Futurit műanyagból — — — — —.7
Sweatter, vastag, khaki színű gyapjúfonalból minden nagyságban.
Szappantartó, alum. kerek —.**54**, csuklós, négyszögletes — — — —.4
Szerszámtár, bőrtokban, a leghelyénvalóbb ajándéktárgy — — — — 14.—
Szövetek: Loden Ia khaki, 140 cm széles, méterenként **11.—** P. Loden, tiszti, khaki, 140 cm **18.— és 15.—**. Kamgarn, khaki 140 cm **18.—**, Vadászvászon ruhára, oliv, 140 cm, **4.40**. Vadászvászon ritkaszikára, oliv, 140 cm, **5.—**. Covercoat vászon, khaki, 130 cm, **6.—**. Flanell pamut, khaki, 78 cm, **1.50**. Flanell „Jamboree", 70 cm, **3.60**. Mollinó, khaki, 78 cm, **1.40**. Mollinó, nyers, 84 cm, **1.20**. Nomád vászon, vízhatlan, 100 cm, **3.—**. Gránit vászon, vízhatlan, 100 cm, **6.—**. Nomád vászon gumizva, 100 cm, **4.80**, Cloth fekete, nehéz, 140 cm, **4.20**. Cloth, fekete, Ia, 140 cm, **2.70**. Sportvászon **fehér**, 100 cm, **2.—**. Leventevászon, fehér, 78 cm — — — — — — — — 1.4
Táborozási cikkekre vonatkozólag kérje 1933. S. jelű árjegyzékünket.
Takarók a legolcsóbbtól a legfinomabbig különböző nagyságban.
Tábori lámpa, gyertya és olaj **2.—**, gyertyalámpa összecsukható — — 2.7
Tányér, aluminium, lapos 210 mm —.**68**, mély 210 mm — — — — —.7
„ dessert, törhetetlen Futurit műanyagból — — — — — — —.9
Teatojás, aluminium — — — — — — — — — — — — —.2
Térképek, turistakalauzok, külön'eges turista- és vizitérképekre vonatkozólag kérje 1933 T)-jelű árjegyzékünket.
Térképmérő, 75.000 és 200.000 térképhez, nyeles — — — — — 2.—
Térképszögmérő, Sáray-féle kombinált — — — — — — — — 2.6
Térképvédő, kockázott, szegéllyel, fedővel és zsinórral **2.80** és sima 2.2
„ u. a. bőrszegéllyel — — — — — — — — — — — — 3.5
Thermosok és thermosbetétek minden nagyságban kaphatók.

	¼ l.	½ l.	¾ l.	1 l.
Thermofrig hőtartó palack — — —	2.30	2.48	4.80	5.8
Aurophan duplahőtartású palack — —	—	3.80	7.50	8.6
Hagoli fehérbélésű tejpalack — —	3.48	4.40	8.20	9.4
Hermetos-Pancer nem törékeny hőpalack	—	9.40	14.—	15.6
„Jamboree" emlékpalack — — —	—	2.10	—	—

Vajdobozok, aluminium, csavaros tetővel, gummiszigetelésű üvegbetéttel, 6 cm —.**78**, 8 cm **1.10**, 10 cm **1.40**, 12 cm — — — 2.1
Vállpántok a Magyar Cserkészszövetség új előírásai szerint 1.—, 1.50. 2.5
Viharkabát, vízhatlan, „Nomád" vászonból, háromszoros vállborítással, vihargombolással, denevérujjakkal, minden nagyságban — — 14.5
„ a fenti kivitelben, de a legnehezebb „Gránit" sátorvászonból, teljesen vízhatlan — — — — — — — — — — 26.5
Villanyelem, bot-elem —.**40**, Aranybagoly, prima normál elem — — —.4
Villanylámpatok, bothüvelv, focus-fényszóróval **2.—**, tábori hüvely **2.—**, tábori kézilámpa **2.50**, jelző, háromszínű lencsékkel — — — — 1.3
Villanylámpa izzó, tőrpefoglalathoz, minden kivitelben, legolcsóbb 2½ és 3 és fél voltos — — — — — — — — — — —.1
Vízicserkész-ruházatra és felszerelésre vonatkozólag kérje külön árjegyzékünket.
Weekend-brikett, fémtartályos, szilárd szesz, 15 perces égéstartalommal —.1
Zászló, rajzászló, nemzetiszínű, dupla — — — — — — — — —.1
Zászlócsúcs, öntött sárgaréz, raizászlóra **12.—**, csapatzászlóra — — 18.—
Zászlórudak, külön ajánlat szerint.

DECEMBER 1—15-IG TAKARÉKBÉLYEGBEVÁLTÁS!!

„Élet" Irodalmi és Nyomda Rt. Budapest, I., Horthy Miklós-út 15. — Igazgató: Laiszky Jenő.